

Bharati Pancha-Ratna Series No 5

SHAKTHI AND OTHER POEMS

By

K. G. SESHADRI

Principal,

Rajah Serfoji Government College,

Thanjavur.

© K. G. SESHADRI.

FOREWORD

Dr. K. R. Srinivasa Iyengar,
Retd. Vice-Chancellor, Andhra University.

Reality, what is it? How shall we 'understand'
Divine? The quest for certainty can be endless!

I approached the wise for explication;
they spoke in paradoxes,
Neither male nor female; nor here nor there;
can be neither seen nor known.
Seek, and you'll find; and seek, you will not find;
fathomless the mystery.

This is not very helpful. Our ancestors thought of
Reality, no doubt as the incomprehensible Transcendent,
but also (when in manifestation) as He and She, as
Ishwara and Shakti, as the Poise and the Puissance, as the
'static' and the 'dynamic' aspects—of the Divine.
In the twyfold mystery, Shakti is the more immediate
Presence, and Power, and Love, and Solicitude, and
Ministration. This is so in our familiar 'home', as it is
in our larger home, the Cosmos.

The *Chandi* celebrates the Grace and Glory of the
Divine Mother as Mahakali, Mahalakshmi, Mahadevi.

The gods in their extremity, being dispossessed by the Asuras, Shumbha and Nishumbha, invoke the intervention of Mahashakti who is resonant in all beings as the Maya. And Devi is at once consciousness, intelligence, hunger, thirst, sleep, strength, patience, modesty, power, effulgence, good fortune, remembrance, mercy, comfort...everything, in fact. In response to the appeal, Mahasaraswati makes herself manifest, destroys the Asuras and restores to the gods their blissful seats.

The adoration of Shakti is native to the Tamils, and Subramania Bharati too was no stranger to it. But it was his fateful encounter with Sister Nivedita in Calcutta in 1906 that suddenly opened his eyes fully to the magnificent splendoured powers and personalities of the Mother Divine. Bankim Chandra's mantric 'Bande Mataram' was to add a fresh dimension to Bharati's Shakti consciousness. India was the Mother, Bharat Mata, Bharat Bhari, Bharati. Presently, when Sri Aurobindo came to Pondicherry (his Cave of Tapasya), he was to initiate Bharati into the whole mystique of Shakti Tattva, and it is natural that he should indite song after song hymning the manifold excellence of Mahashakti, Shivashakti,

glow and potency of passion and power, and comprising the entire spectrum from simple prayer to the apocalypses of dissolution, the gamut of all the emotions and the diapason of all the musical notes.

The problem of translation of Tamil poetry—especially poetry like Bharati's—into English verse admits of no easy solution. It has to be admitted that the best in this kind are no more than shadows and echoes, but the translator's hope is that the shadows do not distort the shape and the echoes do not quite pervert the sense of the originals. In the following pages, Prof. K.G. Seshadri—who is at home equally in the two languages—has put into English verse about 40 of Bharati's songs and it is a commendable and on the whole gratifying effort. For one who doesn't know Tamil, these English renderings will come as an open sesame to a new world. And even those that are acquainted with the Tamil songs will feel satisfied that Bharati has been presented well for the benefit of a wider audience. Whether it is Shakti in a self-revealing mood...

I'm all the birds that fly in the sky;
I'm all the beasts that roam the earth;
I'm all the trees that grow in the woods;
I'm all the wind, the rain and the sea...

A NOTE ON TRANSLATION

Translation of a literary work is considered to be logically impossible. According to the critics, the meaning of true poetry cannot be expressed in the translator's own words. Coleridge holds that the organic unity of a work of art is innate. Walter Pater also comments that "there is only one word for one thing, or one image, amid the multitudes of words or terms that might be used for a proper presentation of the mental vision." These critics believe that there can be only one expression which suits a particular meaning intended. Hence, there can therefore be no synonymous expressions. Hence, translations are not possible !

The activity of translation implies that meaning is separated from its verbal expression. It also implies that it is possible to find out semantically equivalent expressions. The translator takes the meaning of a literary work as more important than the form. But the aestheticians do not conceive of the meaning of a poem as separated from its form or verbal expression. To them, meaning is a thing which can be poured from one container into another like a liquid.

caught by the translator in his translation. Sometimes he ignores some of them; he may have to change the metaphors or associations to suit his purpose. How faithful the translation will turn out to be, depends upon the skill of the translator in incorporating all or as many of these aspects in the original. Sometimes the verbal meaning of the original may not be caught fully in the translation. Sometimes the original associations or suggested tones may be lost in transit ! In such cases, the translation may not be faithful though the translator may have succeeded in making it quite beautiful. If he has achieved one-to-one correspondence in meaning, beauty and tone, have become a casualty. Thus the translator has to face the Crocean dilemma in all translation work—ugliness or faithless beauty. As Prof. S. Ramaswami said elsewhere in a different context, "Translation is like women, never very faithful when very beautiful, never very beautiful when very faithful"!

The job of a translator is very difficult like tightrope walking. He has to maintain a precarious balance between the desire to remain close to the original in meaning

liberties occasionally. Bharati, as the great
ment Sekkizhar Adi-podi T. N. Ramachandra
deceptively simple. The unwary translator
either finds himself before unscalable magic
loses himself in layered depths unplumbable

Love of Bharati can be no substitute
scholarship. As for myself, I claim no great
Bharati critic. I can do no better than quote
in presenting my translation to the reader :

An offering humble have we brought
Grace us and grant us Devahood

K. G. S.

“Shakthi and other Poems”

An appreciation by Sekkizhar Adi-podi T.N. R

Writing an appreciation of this opus of P. Ganapathi Seshadri has proved more difficult venture to suppose. Within the space permitted but hope to cover a modicum of the greatness of the work and its version in English translation.

The Birth-Centenary Year of the Mahakavi Bharati has proved beyond question or cavil, that the epoch of Tamil is founded on the courage and vision of Bharati. He, it is now rapturously admitted by all of the seer-poets to sense that the time had come for the barriers to crumble down, in full many a field. Bharati, it should be remembered, was born at a time when the old order had well-nigh become decadent and even ready and willing to yield place to the new. The new was not even to be sighted on the distant horizon. Bharati was four hundred years ahead of his time. He himself had once remarked to his friend and

“(the) regions mild of calm and serene air” on this dim spot called earth. ‘Bhoomikku Enai A’ are the unequivocal words of the ever-true Ma was indeed deputed to the earth, blessed with Aurobindo would describe as the ‘God-touch’ and to fulfil. To-day we are eye-witnesses to mations fulfilling themselves.

A mere versifier is not a poet. “The Dr. K. R. Srinivasa Iyengar, “is that rare par tunnels a passage to God.” It is of the Poet Wa says: “He is the equalizer of his age..., If the tin slothful and heavy, he knows how to arouse make every word he speaks draw blood. What nates in the flat of custom or obedience or leg never stagnates. Obedience does not master masters it. High up out of reach he stands concentrated light...he turns the pivot with his baffles the swiftest runners as he stands and e takes and envelopes them. The time straying to v lity and confections and persiflage, he withho steady faith...he spreads out his dishes...he sweet firm-fibred meat that grows men and w brain is the ultimate brain. He is no ror

It is this Kavi who can tunnel a passage to G Bharati, the Mahakavi, has tunnelled more pass one to God. Of them all, the 'Chakkani raajamaa one smoothly cobbled with the Mahakavi's hymn These hymns not only speak of Kaali but speak Herself. Out of 32 hymns on Kaali, Prof.K,G.S. lated as many as 25. Of these 16 have been by our Professor and by none else so far.

A word about Kaali and Her Daasan. "Mother" says Sir John Woodroffe, 'Who exists forms of Tantras and all Yantras is, as the 'Lalitha unsullied treasure-house of beauty'; the Sapp whose slender waist, bending beneath the burd ripe fruit of Her breasts, swells into jewelled hips h the promise of infinite maternities". Kaali's pla play. Her eyes play like fish in the beauteous Her divine face, 'open and shut with the appear disappearance of countless worlds now illumine light, now wrapped up in Her terrible darkness".

Bharati; a Smaarta by birth became a Saakta Ere-long he grew into a Desika, in other words Guru. The Magna Mater who is variously Bharati as Siva Sakti, Kaali, Bhairavi, Chamunda

In my article "Translation-Kannan Paattu" I record my prognostication thus : Prof. K. G. Seshadri, Principal Govt. Arts College, Karur, is now engaged in translating Bharati. He has given us in English a Bharati-panchak One in this pentad is a translation of "Nandalala". Prof. K.G.S., the Amaryllis of the White Company ere long I hoped, will put forth more blossoms "fragrant as the rue flame",. I haven't I suppose, soothsaid in vain.

It is said that translations are either faithful or beautiful but seldom both. A singular definition of poetry is the effect that poetry is indeed that which is lost in translation. Indeed none is more aware of the in-built difficulties in translation, than the translator K. G. S. himself. He has given us in enchanting English translation as many as forty untranslatable poems of the Mahakavi. He merits no mean accolade. His mastery of the language of Shakespeare and Milton and his good drilling in Bharati Bharatiana have stood him in good stead. The present translation, dependable and readable at once, has more not to be found in most of the modern translations. The English version is radiant, crystal-pure and crystal-clear. "One cannot withhold admiration" from a literary craftsman who achieves lines like :

A clear intellect have we offered;
To thee it is lucent Soma juice"

or

"In pleasing tunes we sing thy praise
Yearning to join the synod of gods!"

or

"Thou hast given us the alms of Life
Set in a megapolis body called!"

or

Within the heart, within the heart, She
The shams that haunt us She destroys

or

Justice, the heart and the Sword the
Like sparkling jewels adorn;
Blights and ills are like fleece
Before the glance of her fiery eyes.

Let me cite a few single-line gems.

"The radiant flame that lights the world

"Dance we oned in time and tune!"

"As the kindly rain doth bless the crop

"To win our life while yet alive"

What Lucy is to Wordsworth, is this book to me

“A violet by a mossy stone
Half-hidden from the eye!
Fair as a star, when only one
Is shining in the sky”.

Can the half-hid be bright as Venus? W
Brooks I say : “Though Lucy, to the great wo
obscure as the violet, to her lover she is as fair
the first star of evening”.

Thanjavur }
25—1—1983 }

Sekkizhaar A
T.N.

PREFACE

*“He died ere half his life had earned his r
To lighten time with song's triumphant ligh*

—Swi

Mahakavi Subramania Bharati, the master of c
cingly perfect utterance, was the premier poet of Tam
in recent history. At a time when it was con
prestigious to speak and write only in English, the la
of the rulers, Bharati sang and wrote forcefully and
nately in his mother-tongue Tamil. Like Wordswo
used the speech of the common man, making it a po
vehicle of expression for his patriotic, devotion
romantic poems.

Bharati gave a new dimension to Tamil and
force. His words were simple but power-packed
created a style and a way of writing, unknown to t
of Tamil bards who preceded him. While observing
canons of grammar scrupulously, Bharati yet forg
wielded a way of writing which was simple, lucid, me
ful and forceful. Poetry came to him, as it did to S

were touched by the spark of the divine, remained acknowledged legislators of the world". The hour of glorious bliss in which they poured their soul abroad in such an ecstasy, is "worth an age for a name". They enhanced the beauty of this troubled planet earth, charging it with their brilliant making the loveliness of nature more lovely by their powerful utterance. Bharati belongs to this rare class of hero-poets.

Bharati's work was a many—splendoured variety. His patriotic and freedom songs, his prayer songs, his national hymns to Shakthi, Lakshmi, Saraswathi, Krishna and Murugan, his philosophical and moral his autobiographical poems, his romantic "Kuyil Paattu", his epic-drama "Panchaali Saptapadi", his prose-poems, his "Gnana-Ratham" and his other writings,—though thematically different, are all at the same time charged with a common motif: viz: The glorification of the Lord's and the fulness thereof. This world is beautiful; man should put forth his best for the benefit of both himself and the society of which he is a part. It should be free, fearless and forward-looking, happy, joyous and benevolent.

5. His patriotic songs. Bharati by a nature

woman". The emergence of the Shakthi concept in Bharati's poetry must have come about through his association with Sri Aurobindo over the years. As K. Meenakshisundaram observes in his pioneering 'Introduction' of the poetical Works of Subramania Bharati, "Bharati's stay in Calcutta and Pondicherry may have contributed much to the development and enrichment of his own poetry through the worship of Kaali". In the words of Prof. Mahadevan again, "These devotional pieces are also highly cherished for containing the most satisfying expression of Shakthi as the Ultimate Cosmic force. The source of inspiration here is the literature of what is known as the Vidya. Its mystique is embodied in the stately periodicals like the Lalitha Sahasra Nama. It adores the supreme principle of the universe in the three forms of Saraswathi, Lakshmi and Durga or Kaali".

Prof. K. Swaminathan has made the following statement of Bharati's poetry of this type: "Bharati's devotional and philosophical poems inspired chiefly by Krishna, the embodiment of Prema or Love and by Shakthi, the embodiment of Energy or power, are 'great poetry for all ages' and entitle him to his place as "Amara-Kavi" (Immortal poet)".

warship, nor invent symbols. She is there steadily ever-shining, ever beautiful. She stands for Nature.

In the light of the Sun, in the music of the storm, in the soft ray of the star and the rage of a storm, in love and hates, fears and hopes, dreams and deeds of men and women, in the subtlety of thought and the violence of the volcano—in these and in all things we behold the symbols of our worship. The land of one's birth and the mother that nourished one in her womb, are concentrated symbols of this all-making Motherhood. Womanhood itself is a sublimer representation of Motherhood.

Our ancestors were great apostles of Motherhood and Worship. Parashakthi, supreme energy, is the Motherhood whereby they knew her.....Mother Worship is the worship of humanity; for the supreme energy renders the Motherhood that reflects her beauty and her fire." (Written by him himself in English)

I have been encouraged, by the inspiring work of Sekkizhar Adi-podi T.N. Ramachandran of Tirunelveli, to attempt a translation of some of the poems in Tamil. It has been, God knows, no easy task. Love

common reader. The simplicity of the Tamil wielded by Bharati, as already pointed out elsewhere, is very deceptive. The difficulties inherent in his apparently simple poems are bound to be the despair of the translator. But as Mr. K. R. Srinivasa Iyengar says in his 'Bharati and World Poetry', "Languages are many but human experience is one; and the art of translation can surmount the barriers to understanding between language and language. Also in great poetry, there is something behind the meaning and the music, something that eludes the mind and the heart. In Sri Aurobindo's Words.

'The hearer understands a form of words
And musing on the index of the thought it holds,
He strives to read it with the labouring mind,
But finds bright tints, not the embodied truth;
Then, falling silent in himself to know
He meets the deeper listening of the soul.'

That is how great poetry feeds and sustains the human soul, and the soul of humanity. Judged even by this standard, there is no doubt that Subrahmanya Bharati will be cherished now and hereafter as one of the sovereign and nectarean voices of our spaceship Earth, one of the prophets and poet-legislators of our Planetary Age".

I must place on record here, my deep sense of gratitude to Sri T. N. Ramachandran, my friend, philosopher and guide who has associated himself most willingly in

GRACIAS

The translator-editor places a profound sense of gratitude to Thiruvananthapuram, I. A. S., District Collector, the founder, U. Subramanian Trust, for his princely patronage without which this work would not have seen the light of day.

GRACIAS

The translator thanks :

Prof. M. S. Vimalanandham, Professor of Tamil Arts College, Karur for the keen and loving advice given by him in this publication.

Dr. Prema Nandakumar, Sri S. A. Sankaranarayanan, Sri R. Swaminathan, Panditji S. Narasimharaghavan, K. Narayanan and a number of my students and colleagues for their encouragement and help.

M/s. Seeni Viswanathan and TVS Mani Iyer the well known Bharati Editors, whose text and serial arrangement of poems are followed in this book.

The editor and publisher of 'Shivaji' magazine in which some of these translations first appeared.

M/s. Sri Venkateswar Printing Works, Kumbakonam for printing this book.

To Dr. K. R. Srinivasa Iyengar, the translator

CONTENTS

Foreword by Dr. K. R. Srinivasa Iyengar.

A Note on Translation

Appreciation by Sekkizhaar Adi-Podi T.N.R.

Preface

Gracias

<i>S.No.</i>	<i>Title in Tamil</i>	<i>Title in English</i>
1	வேள்விப்பாட்டு	Shiva Shakthi
2	காளிப்பாட்டு	Song of Kaali
3	காளி ஸ்தோத்திரம்	Hymn to Kaali
4	ஹே காளி	Gift of Kaali
5	மஹாகாளியின் புகழ்	In Praise of Mahakaali
6	முத்துமாரி	Muthumari
7	தேச முத்துமாரி	Desa Muthumari
8	யோக சித்தி	Yoga Siddhi
9	போற்றியகவல்	Hymn of Praise
10	காணி நிலம்	Prayer to Parashakthi
11	மஹாசக்தி வெண்பா	Mahashakthi Quatrains
12	ஓம்சக்தி	Om Shakthi
13	கேட்பன	A Tuneful Veena
14	பாரசக்தி	Parashakthi

25 மஹாசக்திக்கு விண்ணப்பம்

26 அச்சமிலலை

27 அறிவே தெய்வம்

28 ஜயபேரிகை

29 நந்தலாலா

30 நெஞ்சொடு செல்வது

31 பகைவறுக்கருள்வாய்

32 தெளிவு

33 ஆத்ம ஜயம்

34 பரசிவ வெள்ளம்

35 உலகத்தை நோக்கி வினவுதல்

36 நான்

37 நாட்டு வணக்கம்

38 புதிய ஆத்திச்சூடி
(பரம்பொருள் வாழ்த்து)

39 வேயங்குழல்

40 அக்கிவிக்குஞ்சு

Beseeching the

Fear We Not

God is Gnosis

The Drums of V

Nandalala

Hapless Heart

Bless Thine En

Enlightenment

Conquest of Se

The Parashiva F

(The Primigeni

Things upstand

The Song of M

Vande Mataran

Aathichoodi

(Invocation)

The Bamboo F

Fledgling of Fi

Notes

Bharati's Fledgling of fire by S.A. Sankara

71
73
75
79
81
83
87
91
93
95

101
103
105
107

109
111

—54

55

To My beloved M

வேள்விப் பாட்டு

இயற்கையென் றுணையுரைப்பார்—சிலர்
 இணங்குமைம் பூதங்க ளென்றிசைப்பார்
 செயற்கையினை சக்தியென்பார்—உயிர்த்
 தீயென்பர், அறிவென்பர், ஈசனென்பர்
 வியப்புறு தாய் நினக்கே—இங்கு
 வேள்விசெய் திடுமெங்கள் 'ஓம்' என்னு
 நயப்படு மதுவுண்டே—சிவ
 நாட்டியங் காட்டிநல் லருள் புரிவாய்.

அனிபுறு சோதியென்பார்—சிலர்
 ஆரிருட் காளியென் றுணைப்புகழ்வார்
 இன்பமென் றுரைத்திடுவார்—சிலர்
 எண்ணருந் துன்பமென் றுணையிசைப்பார்
 புனிபலி கொண்டு வந்தோம்—அருள்
 பூண்டெமைத் தேவர்தங் குலத்திடுவாய்
 மின்படு சிவசக்தி—எங்கள்
 வீரைநின் திருவடி சரண்புகுந்தோம்.

உண்மையி லமுதாவாய்—புணிகள்
 ஒழித்திடு வாய்களி யுதவிடுவாய்
 வண்மைகொ ளுயிர்ச்சுடராய்—இங்கு
 வளர்ந்திடு வாயென்று மாய்வதிலாய்
 ஒண்மையும் ஊக்கமுந்தான்—என்றும்
 ஊறிடுந் திருவருட் சுனையாவாய்
 வண்மையி லென்றிந்நே றும்மையி

SHIVA SHAKTHI

Some call thee Nature; and some
The elements five concordant;
Force of action, fire of Life, intellection,
And as Iswara too thou'rt hailed !
Deign to accept as our libation fine,
The sonorous chant of 'OM' sweet as wine,
That we offer thee in holy sacrifice, Mo
And show us thy joyous dance and grace

Kindly light some do call thee !
Praise thee as Kaali of the rayless dark;
Some do hail thee as delight sweet
And some others as pain inconceivable;
An offering humble have we brought;
Grace us and grant us Deva-hood.
Resplendent Shivashakthi ! Our own Veer
At thy sacred feet we seek refuge.

Oh Nectar true ! Pray, heal our sores
And bestow on us joyance great.
As bounteous flame of Life ever crescent
Thou'lt flourish, O deathless one !
Thou'rt the perennial fount of Grace
Gushing forth fervour and light;
And always standing close beside us

அச்சமுந் துயருமென்றே—இரண்

டசுரர்வந் தெமையிங்கு சூழ்ந்துநின்றார்
துச்சமிங் கிவர்படைகள்—பல

தொல்லைகள் கவலைகள் சாவுகளாம்
இச்சையுற் றிவரடைந்தார்—எங்கள்

இன்னமு தைக்கவர்ந் தேகிடவே
பிச்சையிங் கெமக்களித்தாய்—ஒரு

பெருநக ருடலெனும் பெயரினதாம்

கோடிமண் டபந்திகமும்—திறற்

கோட்டையிங் கிதையவர் பொழுதனைத்து
நாடிநின் றிடர்புரிவார்—உயிர்

நதியினைத் தடுத்தெமை நலித்திடுவார்
சாடுபல் குண்டுகளால்—ஒளி

சார்மதிக் கூடங்கள் தகர்த்திடுவார்
பாடிநின் றுனைப்புகழ்வோம்—எங்கள்

பகைவரை அழித்தெமைக் காத்திடுவாய்

நின்னருள் வேண்டுகின்றோம்—எங்கள்

நீதியும் தர்மமும் நிலைப்பதற்கே
பொண்ணவிர் கோயில்களும்—எங்கள்

பொற்புடை மாதரு மதலையரும்
அன்னநல் மணிவயல்கள்—எங்கள்

ஆடு மாடுகள் குதிரைகளும்
இன்னவை தகர்மிட வேண்டினே

Fear and sorrow the asuras twain
Have hemmed us all around;
But their deadly hordes to us are naught !
Though many blights and ills and death
Do besiege us to take our nectar away;
Thou hast given us the alms of Life
Set in a megapolis body called !

The asuric enemies ever besiege
The many - chambered mighty fort !
Blocking the course of the river of life,
They seek to waste all our strength !
The halls of the mind full effulgent
They shell and batter ruthlessly;
We'll sing thy praise in song and hymn,
Destroy our foes and preserve us, Mother !

Thy Grace we seek, so that justice
And righteousness may endure for ever;
Our golden shrines and goodly women
Our prattling infants, our harvest fields,
Our sheep and kine and horses too,—
That all these may well protected be.

காளிப் பாட்டு

யாது மாகி நின்றாய்—காளி
 எங்கு நீ நிறைந்தாய்
 தீது நன்மை யெல்லாம்—காளி
 தெய்வ லீலை யன்றோ?
 பூத மைந்து மானாய்—காளி
 பொறிக னேந்து மானாய்
 பேரத மாகி நின்றாய்—காளி
 பொறியை விஞ்சி நின்றாய்.

இனம மாகி விட்டாய்—காளி
 எனினுளே புகுந்தாய்
 பின்பு நினை யல்லால்—காளி
 பிறிது நானு முண்டோ?
 அன்ப வீத்து விட்டாய்—காளி
 ஆண்மை தந்து விட்டாய்
 துன்ப நீக்கி விட்டாய்—காளி
 தொல்லை போக்கி விட்டாய்.

SONG OF KAALI

Thou art everything, Kaali !
And everywhere pervadest !
Good and Bad aren't they
Thy divine play?
Elements five thou art
And like the senses five ;
Gnosis thou art,
Transcending sense.

Joy thou becomest
Penetrating deep into me ;
Life I have none,
Kaali withouten thee !
Love thou didst grant
And manly vigour ;
Affliction thou removedest
And all troubles too !

காளி ஸ்தோத்திரம்

யாது மாகி நின்றாய்—காளி
 எங்கு நீ நிறைந்தாய்
 தீது நன்மை யெல்லாம்—நின்றன்
 செயல்க ளன்றி யில்லை
 போது மிங்கு மாந்தர்—வாழும்
 பொய்ம்மை வாழ்க்கை யெல்லாம்
 ஆதி சக்தி. தாயே—என்மீ
 தருள்பு ரிந்து காப்பாய்.

எந்த நாளு நின்மேல்—தாயே,
 இசைகள் பாடி வாழ்வேன்
 கந்த னைப்ப யந்தாய்,—தாயே,
 கருணை வெள்ள மாளாய்!
 மந்த மாரு தத்தில்—வானில்
 மலையி னுச்சி மீதில்,
 சிந்தை யெங்கு செல்லும்—அங்குன்
 செம்மை தோன்று மன்றே!

கர்ம யோக மென்றே—உலகில்
 காக்கு மென்னும் வேதம்;
 தர்ம நீதி சிறிதும்—இங்கே
 தவற லென்ப தின்றி
 மர்ம மான பொருளாம்—நின்றன்
 மலர டிக்க ணெஞ்சம்

HYMN TO KAALI

Thou art everything, Kaali !
And everywhere pervadest !
Good and Bad are naught but by thy doing;
Enough of the false life of humans here ;
Adhi Shakthi ! Mother mine !
Shower thy Grace and save thou me !

Singing thy praise I'll live my days :
Thou, flood of grace, gavest us Kandan !
In the pleasing winds, the sky, the peaks,
Why, where'er the mind doth go, Mother !
There thy perfection manifests itself !

Karma Yoga alone doth save in the world
The Veda avers; straying not from the path
Of dharma just, at thy flow'ry feet,
That mystic palladium, my heart shall pray
And perfect grow and lustre gain :
In my mind's Empyrean, wisdom's sun shall ascer

Arms like rock, a form like majestic Meru

வான கத்தி னொளியைக்—கண்டே
 மனம கிழ்ச்சி பொங்கி
 யானெ தற்கு மஞ்சேன்—ஆகி
 எந்த நாளும் வாழ்வேன்
 ஞான மொத்த தம்மா—உவமை
 நானு ரைக்கொ ணாதாம்
 வான கத்தி லொனியின்—அழகை
 வாழ்த்து மாறி யாதோ?

ஞாயி றென்ற கோளம்—தருமோர்
 நல்ல பேரொ ளிக்கே
 தேய மீதே ருவமை—எவரே
 தேடி யோத வல்லார்?
 வாயினிக்கு மம்மா—அழகாம்
 மதியி னின்ப ஒளியை
 நேய மோடு ரைத்தால்—ஆங்கே
 நெஞ் சிளக்க மெய்தும்.

காளி மீது நெஞ்சம்—என்றும்
 கலந்து நிற்க வேண்டும்
 வேளை யொத்த விறலும்—பாரில்
 வேந்த ரேத்து புகழும்
 யாளி யொத்த வலியும்—என்றும்
 இனிப நிற்க மனமும்

Seeing the bright light of Heaven,
Glad of heart, and fearing naught,
I shall spend my days on earth;
How can I tell of that lovely light
Beyond compare, like wisdom true !

The pure effulgence of the peerless sun !
Ah, who can hymn its praise on earth ?
Sweet grows the tongue as it fondly speaks
Of the joyous light of the beauteous moon,
And the heart in grace doth melt !

My heart shall be oned with Kaali for ever :
Puissance like that of the Sun of God,
Glorious praise from kings of earth,
A strength like that of the terrible yali,
For ever a mind where joy abides,
Thou shouldst grant me, Mother mine !
Sempiternal may thy Grace endure !

ஹே காளீ !

எண்ணி லாத பொருட்குவை தானும்
 ஏற்ற மும்புனி யாட்சியு மாங்கே
 விண்ணி லாதவ னேர்த்திடும் ஒளியும்
 வெம்மை யும்பெருந் திண்மையு மறிவும்
 தண்ணி லாவி னமைதியும் அருளும்
 தருவ ளின்றென தன்னை யென்காளி;
 மண்ணி லார்க்குந் துயரின்றிச் செய்வேன்,
 வறுமை யென்பதை மண்மிசை மாய்ப்பேன்.

தானம் வேள்வி தவங்கல்வி யாவும்
 தரணி மீதி நிலைபெறச் செய்வேன்,
 வான மூன்று மழைதரச் செய்வேன்,
 மாறி லாத வளங்கள் கொடுப்பேன்,
 மானம் வீரிய மாண்மை நன்னேர்மை
 வண்மை யாவும் வழங்குறச் செய்வேன்
 ஞான மேரங்கி வளர்ந்திடச் செய்வேன்;
 நான் விரும்பிய காளி தருவாள்.

GIFT OF KAALI

Heaps of riches innumerable
Eminence and lordship of the earth,
Hardihood great, intellect and warmth
And light like that of the sun in the sky,
The peace and grace of the moist moon;
Kaali, my Mother'll grant me these.
I'll rid the woes of all on earth
And chill penury chase from the land.

Largesse, holy sacrifice, tapas;
I'll 'stablish these on earth;
I'll bid the skies to shower thrice;
And foison constant I'll cause;
Honour, heroism and manliness,
Rectitude and bounteousness—
These will I cause to be bestowed
And wisdom true increase !
Kaali shall my will fulfil !

மகா காளியின் புகழ்

காலமாம் வனத்திலண்டக் கோலமா மரத்
 காளிசக்தி யென்றபெயர் கொண்டு—ரீ
 காரமிட் டுலவுமொரு வண்டு—தழல்
 காலும்விழி நீலவன்ன மூலஅத்து வாக்கெ
 கால்களா றுடையதெனக் கண்டு—மனை
 காணுமுனி வேருரைத்தார் பண்டு.
 மேலுமாகிக் கீழுமாகி வேறுள திசையுமாகி
 விண்ணுமண்ணு மானசக்தி வெள்ளம்—
 விந்தையெல்லா மாங்கதுசெய் கள்ளம்
 வேதமா யதன்முனுள்ள நாதமாய் விளங்கு
 வீரசக்தி வெள்ளம்விழும் பள்ளம்—ஆக
 வேண்டு நித்த மென்றனேழை யுள்ள

அபிபுவடி வாகிநிற்பனி துன்பெலா மவளி
 ஆக்கநீக்கம் யாவுமவள் செய்கை—இவ
 ஆர்ந்துணர்ந்த வர்களுக்குண் டுய்கை-

IN PRAISE OF MAHA KAA

A scarab divine named Kaalishakthi
Doth búzz around and haunt the boughs
Of a goodly tree called the Universe
That grows aloft in the wood of Time :
'Bright eyes burning blue, its legs
Sextile are the addhuvas primal'
Say the sages of yore that con the texts.
The Shakti flood goes up and down.
And otherwhere on heaven and earth
Making many marvels by miraculous art;
And my poor heart doth pine for the flow
Within the recesses deep of my being,
Of this brave Shakti flood, the vibrant essence,
Of the Veda of old and its primal sonance.

Love embodied, She causes Pain :
Both weal and woe she metes and doles,
And those this cognize will saved be !
Beginningless, she is the beginning !
She is intelligence vast and indivisible;
Thy mind is but a trace of her frame :

ஆதியாஞ் சிவனுமவன் சோதியான சத்தியுந்
 அங்குமிங்கு மெங்குமுள வாகும்—ஒன்றே
 யாகின லுலகனைத்தும் சாகும்—அவை
 யன்றியோர் பொருளுமில்லை, அன்றியொன்று
 ஆய்ந்திடில் துயரமெல்லாம் போகும்—இ
 அறிவுதான் பரமஞான மாகும்.

நீதியா மரச்செய்ப்பவர் நிதிகளிபல கோடிதும்
 நீண்டகாலம் வாழ்வர்தரை மீது—எந்த
 நெறியுமெய்து வர்நினைத்த போது—அந்
 நித்தமுத்த சுத்த புத்த சத்த பெருங் காளி
 நீழலடைந் தார்க்கில்லையோர் தீது—என்
 நேர்மைவேதஞ் செல்லும்வழி யீது

Shiva primordial and His light Shakthi
Do pervade here, there and everywhere :
If They be oned,
All the world will dissolved be;
Without them there is naught;
There's nothing else but Them either!
All trouble'll cease if this be conned,
And this awareness is Wisdom supreme.
Such do reign righteously on earth
Enjoy riches fineless and longevity,
Attain at will any state they seek,
As will reach the coolth of the feet
Of Great Kaali—Eternal, Ever-free,
Ever Pure, Intelligent, Immutable—:
Such, are untouched by aught of ill;
The righteous Vedas thus proclaim !

முத்து மாரி

உலகத்து நாயகியே,—எங்கள்முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள்முத்து மாரீ!
 உன்பாதம் சரண்புகுந்தோம்,—எங்கள்முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள்முத்து மாரீ!
 கலகத் தரக்கர்பலர்,—எங்கள்முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள்முத்து மாரீ!
 கருத்தினுள்ளே புகுந்துவிட்டார், எங்கள்முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள்முத்து மாரீ!
 பலகற்றும் பலகேட்டும், எங்கள்முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள்முத்து மாரீ!
 பயனொன்று மில்லையடி,—எங்கள்முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள்முத்து மாரீ!
 நிலையெங்கும் காணவில்லை,—எங்கள்முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள்முத்து மாரீ!
 நிற்பாதம் சரண்புகுந்தோம்,—எங்கள்முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள்முத்து மாரீ!

துணியெனாக்க மண்ணுண்டு,—எங்கள்முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள்முத்து மாரீ!
 தோல்வெனாக்கச் சாம்பருண்டு,—எங்கள்முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள்முத்து மாரீ!
 மணியெனாக்கச் சாணையுண்டு,—எங்கள்முத்து
 மாரியம்மா, எங்கள்முத்து மாரீ!

MUTHUMARI

Mistress of the Universe ! Our Muthu Mariamma !
Our own Muthu Mari !
We take refuge in Thy feet,
(Our Muthu Mariamma
Mutinous fiends many of them,
(Our Muthu Mariamma
Have infiltrated our thought,
(Our Muthu Mariamma
Spite of our varied learning and instruction,
(Our Muthu Mariamma
Little have we gained,
(Our Muthu Mariamma
Anchorage we find nowhere,
(Our Muthu Mariamma
In Thy feet we take refuge,
(Our Muthu Mariamma

There's fuller's earth for fulling clothes
(Our Muthu Mariamma
And with ashes hides are cured,
(Our Muthu Mariamma
And gems are cut with diamond files,

தேச முத்துமாரி

தேடியுனைச் சரணடைந்தேன், தேசமுத்து
கேடதனை நீக்கிடுவாய், கேட்டவரந் தருவ

பாடியுனைச் சரணடைந்தேன் பாசமெல்லாங்
கோடிநலஞ் செய்திடுவாய், குறைகளெல்லாந்

எப்பொழுதுங் கவலையிலே இணங்கிநிற்பான்
ஒப்பியுன தேவல்செய்வேனெ டனதருளால் வ

சக்தியென்று நேரமெல்லாந் தமிழ்க்கவிதை
பக்தியுடன் போற்றிநின்றால் பயமனைத்துந்

ஆதாரம் சக்தியென்றே அருமறைகள் கூறு
யாதானுந் தொழில் புரிவோம்; யாதுமவன்

DESA MUTHUMARI

In Thee at last I take refuge, Desa Muthu Mar
Destroy the ills that haunt us
And grant us the boons we seek.

Hymning thy praise I take refuge,
My shackles all remove;
A million good shalt thou do
And make us whole and flawless.

Fore'er in worries steeped
Fain would a sinner stand;
I do serve thee willingly
And survive by thy Grace only !

Singing 'Shakthi' all the time,
If in 'bhakthi' I hail thee,
In song and strain of Tamil sweet,
Me all fear shall hurtless pass !

Shakthi is the base supreme,
The Vedas rare thus assert;
Some work or other we shall do,
For all work is Hers indeed !

யோக சித்தி

விண்ணும் மண்ணுந்தனி யாளும்—எங்கள்
 வீரை சக்திநின தருளே—என்றன்
 கண்ணுங் கருத்துமெனக் கொண்டு—அன்
 கசிந்து கசிந்துகசிந் துருகி நான்
 பண்ணும் பூசனைக் ளெல்லாம்—வெறும்
 பாலை வனத்திலிட்ட நீரோ?—உனக்
 கெண்ணுஞ் சிந்தையொன் றிலையோ—அ
 வில்லா தகிலமளிப் பாயோ?

நீயே சரணமென்று கூவி—என்றன்
 நெஞ்சிற் பேருறுதி கொண்டு—அடி
 தாயே யெனக்குமிக நிதியும்—அறந்
 தன்னைக் காக்குமொரு திறனும்—தரு
 வாயே யென்றுபணிந் தேத்திப் பல
 வாரு நினதுபுகழ் பாடி—வாய்
 ஓயே னாவதுண ராயோ?—நினை
 துண்மை தவறுவதோ ரழகோ?

காளீ வலியசா முண்டி—ஒங்
 காரத் தலைவியென் னிராணி—பல
 நாளிங் கெனையலைக்க லாமோ?—உன்
 நாதும் பொருளடைதற் கன்றோ—மல
 தாளில் விழுந்தபயங் கேட்டேன்—அது
 தாரா யெனிலுயிரைத் தீராய்—துன்ப
 நீளி லுயிர் தரிக்க மாட்டேன்—கரு
 நீலி யென்னியல்பறி யாயோ?

YOGA SIDDHI

Thou sole ordainer of earth and heaven !
Our own Veerai, Goddess of Power !
Thy Grace to win as my aim in life,
I have thawed and dissolved myself
Into love for thee.....

Shouldst all my prayers and oblations
In vain go like water on desert land ?
Dost thou not have a mind and heart ?
Else couldst thou foster this world ?

'Thou'rt my refuge', I cried and cried,
And with resolution great in heart
Thee I implored, Oh ! my Mother,
To grant me riches and valiance
To preserve and foster righteousness.
I sang thy praise and prayed to thee
In a thousand ways, — knowest thou not ?
Tireless my tongue did chant thy myriad name
Doth it become thee to fall off thy truth ?

Kaali ! Puissant Chamundi !
Mistress of Omkara ! Empress mine
Should you make me gad about
In search of my heart's desire ?
I fall at thy flowery feet for refuge;
Grant thou my boon or end my life;
No more my troubles can I endure,
And hear to live thus I cannot;

நின்னைச் சிலவரங்கள் கேட்பேன்—அவை
 நேரே யின்றெனக்குத் தருவாய்—என்
 முன்னைத் தீயவினைப் பயன்கள்—இன்னும்
 மூளா தமிழ்நதிடுதல் வேண்டும்—இனி
 என்னைப் புதிய வுயிராக்கி—எனக்
 கேதுங் கவலையறச் செய்து—மதி
 தன்னை மிகத்தெளிவு செய்து—என்றும்
 சந்தோஷங் கொண்டிருக்கச் செய்வாய்

தோளை வலியுடைய தாக்கி—உடற்
 சோர்வும் பிணிபலவும் போக்கி—அரி
 வாளைக் கொண்டுபிளந் தாலும்—கட்டு
 மாரு வுடலுறுதி தந்து—சுடர்
 நாளைக் கண்டதோர் மலர்போல்—ஒளி
 நண்ணித் திகழுமுகந் தந்து—மத
 வேளை வெல்லுமுறை கூறித்—தவ
 மேன்மை கொடுத்தருளல் வேண்டும்.

எண்ணுங் காரியங்க ளெல்லாம்—வெற்றி
 யேறப் புரிந்தருளல் வேண்டும்—தொழ
 பண்ணப் பெருநிதியம் வேண்டும்—அதிற்
 பல்லோர் துணைபுரிதல் வேண்டும்—சு
 நண்ணும் பாட்டினொடு தாளம்—மிக
 நன்ற வுளத்தழுந்தல் வேண்டும்—பல
 பண்ணிற் கோடிவகை யின்பம்—நான்
 பாடத் திறனடைதல் வேண்டும்.

கல்லை வயிரமணி யாக்கல்—செம்பைக்
 கட்டிக் கங்கமெனக் கெய்தல்—வெண்ப

A few boons I shall ask of thee:
Straight shouldst thou give them to me !
The fruits of my evil deeds in the past
Shouldn't pursue me but perished be:
A new being make of me
Free from any carking care:
Make clear my intellect,
That ever happy I shall be.

Make my limbs sturdy and strong.
Remove all fatigue, fever and fret;
That e'en a machete shall hurtless break
Against the toughness of my hardy frame !
My face shall shine effulgent
As a flower at sight of the Day-star !
Learn me to subdue the God of Love,
And grace me with tapas great.

Whate'er I think to do,
Thy Grace shall make a success.
Riches I need for industries
In which many shall co-operate.
The beat of music melodious
Shall enter deep into my soul;
Grant me valiancy in song.
That I may joy in a myriad tunes !

A wonderland I'll make of this.

கூடுந் திரவியத்தினி குவைகள்—திறல்
 கொள்ளுங் கோடிவகைத் தொழில்கள்—
 நரடும் படிக்கு வினைசெய்து—இந்த
 நரட்டோர் கீர்த்தியெங்கு மோங்கக்—
 சாடுந் திறனெனக்குத் தருவாய்—அடி
 தாயே உனக்கரிய துண்டோ?—மதி
 மூடும் பொய்மையிரு ளெல்லாம்—எனை
 முற்றும் விட்டகல வேண்டும்:

ஐயந் தீர்ந்துவிடல் வேண்டும்—புலை
 ஆச்சம் போயொழிதல் வேண்டும்—பல
 பையச் சொல்லுவதிங் கென்னே—முன்னைப்
 பார்த்தன் கண்ணனிவர் நேரா—எனை
 உய்யக் கொண்டருள வேண்டும்—அடி
 உன்னைக் கோடிமுறை தொழுதேன்—இ
 வையந் தலைமையெனக் கருளிவாய்—அன்னை
 வாழி, நின்னதருள் வாழி.
 ஓம் காள் வலியசா முண்ட
 ஒங்காரத் தலைவியென்னி ராணி.

Heaps of wealth e'er increasing
Countless crafts requiring skill,
This land shall have by thy Grace;
That the fame of its people shall
On earth everywhere spread.
Grant me the power, Kali to quell :
Mother ! Is there aught for thee impossible ?
Murk of falsehood covering the mind
Should from me flee for good.

Doubt shall disappear for ever
And base fear be destroyed.
Why beat about the bush ?
May thy Grace save me and make me
The peer of Paartha and Kannan of yore.
Mother, I pray to thee a myriad times,
Make me Lord of the universe !
Hail Mother ! May thy Grace flourish !
Om Kaali ! Puissant Chamundi !
Mistress of Omkara ! Empress mine !

போற்றி யகவல்

போற்றி உலகொரு மூன்றையும் புணர்ப்
மாற்றுவாய், துடைப்பாய், வளர்ப்பாய், க
கனியிலே ஈவையும் காற்றிலே வியக்கமு
கலந்தாற் போலநீ அனைத்திலும் கலந்தா
உலகெலாந் தானு யொளிர்வாய், போற்
அன்னை, போற்றி! அமுதமே, போற்றி!
புதியதிற் புதுமையாய், முதியதில் முது
உயிரிலே யுயிராய், இறப்பிலு முயிராய்,
உண்டெனும் பொருளி லுண்மையாய், எ
நானெனும் பொருளாய், நானையே பெரு
தானென மாற்றுஞ் சாகாச் சுடராய்,
கவலைநோய் தீர்க்கு மருந்தின் கடலாய்,
பிணியிருள் கெடுக்கும் பேரொளி ஞாயிரு
யானென தின்றி யிருக்குநல் யோகியர்
ஞானமா மகுட நடுத்திகழ் மணியாய்,
செய்கையாய், ஊக்கமாய், சித்தமாய். அ
நின்றிடுந் தாயே, நித்தமும் போற்றி!
இன்பங் கேட்டேன், ஈவாய் போற்றி!
துன்பம் வேண்டேன், துடைப்பாய் போற்
அமுதங் கேட்டேன், அளிப்பாய் போற்றி!
சக்தி, போற்றி! தாயே, போற்றி!
முக்தி, போற்றி! மோனமே, போற்றி!
சாவினை வேண்டேன், தவிர்ப்பாய் போற்,

HYMN OF PRAISE

Praise be to you !

You who make the triple worlds,

And transmute, wipe off, foster,

And protect them too ! Praise Be !

As taste in fruit and motion in air,

Fused You are in everything !

You shine as all the world, Praise Be !

Mother Praise Be ! Thou Nectar Praise Be !

Praise Be, Mother, to you who stand

(As the essence of all that is !)—

As newness of the new, as mellowness of the old,

As the life of life itself, as life e'en in death,

As the truth of all that is,

As the thing called 'I' within me,

As the deathless flame that magnifies,

And transforms the 'I' into the Self;

As the sea of balm for the ill of fret,

As the brilliant sun dispelling the murk of existence

As the shining gem set in the crown of wisdom gr

Of Yogins without the sense of 'I' and 'mine';

As action, as impulsions, as mind and intellect :

காணி நிலம்

காணி நிலம்வேண்டும், —பராசக்தி
 காணி நிலம்வேண்டும்;—அங்குத்
 தூணி லழகியதாய்—நன்மாடங்கள்
 துய்ய நிறத்தினவாய்—அந்தக்
 காணி நிலத்திடையே—ஓர் மாளிகை
 கட்டித் தரவேண்டும்;—அங்குக்
 கேணி யருகினிலே—தென்னைமரம்
 கீற்று மிளநீரும்,

பத்துப் பணிரண்டு—தென்னைமரம்
 பக்கத்திலே வேணும்;—நல்ல
 முத்துச் சுடர்போலே—நிலாவெளி
 முன்பு வரவேணும்;—அங்குக்
 கத்துங் குயிலோசை—சற்றே வந்து
 காதிற் படவேணும்;—என்றன்
 சித்த மகிழ்ந்திடவே—நன்னுயிளந்
 தென்றல் வரவேணும்.

PRAYER TO PARASHAKTHI

Grant me, Parashakthi, an acre of land,
An acre of arable land, I need !
Build thou for me therein
A mansion with beauteous pillars
Plastered white and storeyed high !

Cocoanut trees ten or twelve
With green fronds, tender-juiced,
I must have beside a well;
And too, the moon with rays pearly,
Come before me bright and early;
And the warbling koel's woodnotes wild
Fall upon my ears awhile ;
And the gentle South to please the mind !

மஹாசக்தி வெண்பா

தன்னை மறந்து ஸகல உலகினையும்
மன்ன நிதங்காக்கு மஹாசக்தி—அன்னை
அவளே துணையென் றனவரதம் நெஞ்சந்
துவளர திருத்தல் சுகம்.

நெஞ்சிற் கவலை நிதமும் பயிராக்கி
அஞ்சி யுயிர்வாழ்த லறியாமை;—தஞ்சமெ
வையமெலாங் காக்கு மஹாசக்தி நல்லந
ஐயமறப் பற்ற லறிவு.

வையகத்துக் கில்லை, மனமே, நினக்குந
செய்யக் கருதியிவை செப்புவேன்—பொய்
எல்லாம் புரக்கும் இறைநமையுங் காக்கு
சொல்லால் அழியுந் துயர்.

எண்ணிற் கடங்காமல் எங்கும் பரந்தனவ
விண்ணிற் சுடர்கின்ற மீனையெல்லாம் ப
சக்தியே நம்மைச் சமைத்ததுகாண் நூ

MAHASHAKTHI QUATRAINS

Forgetting Self, holding Her as the only Guide,
Mahashakthi who sustains all the universe,
Keeping the heart uplifted all the time,
Without drooping indeed is Joy !

Letting fret and worry to breed in th' mind,
To live in fear is folly : — wisdom 'tis,
To hold fast without doubt, as sanctuary true,
The Grace of Mahashakthi that guards the world.

Not for the world but for thy good alone
Speak I the words that all grief remove:
"O Mind ! the all-sustaining Power divine
Shall protect us too, in truth"

The shakthi that shaped the myriad stars
Scintillating across the celestial sphere,
Is the self-same Pow'r that created us
To live in bhakthi a hundred years !

ஓம் சக்தி

நெஞ்சுக்கு நீதியும் தோளுக்கு வாளும்
நிறைந்த சுடர்மணிப்பூண்.

பஞ்சுக்கு நேர்பல துன்பங்க ளாம், இவள்
பார்வைக்கு நேர்பெருந்தீ.

வஞ்சனை யின்றிப் பகையின்றிச் சூதின்றி
வையக மாந்தரெல்லாம்

தஞ்சமென் நேயுரைப் பீர்அவள் பேர், சக்தி
ஓம்சக்தி, ஓம்சக்தி, ஓம்.

“நல்லதுந் தீயதுஞ் செய்திடும் சக்தி

நலத்தை நமக்கிழைப்பாள்;

அல்லது நீங்கும்” என்றேயுல கேழும்

அறைந்திடு வாய்முரசே!

சொல்லத் தகுந்த பொருளன்று காண் இங்குச்

சொல்லு மவர்தமையே

அல்லல் கெடுத்தம ரர்க்கிணை யாக்கிடும்

ஓம்சக்தி, ஓம்சக்தி, ஓம்.

நம்பவ கேவலி யென்ற மறைகளை

OM SHAKTHI

Justice, the heart, and the sword, the arm
Like sparkling jewels adorn:
Blights and ills are like fleece
Before the glance of Her fiery eyes.
And therefore, Oh ! ye men of this world,
Rid of rancour, guile and fraud,
Cry 'Refuge' in Her called 'Shakthi',
Cry 'Om Shakthi ! Om Shakthi ! Om !

'She that works with good and bad,
To us shall render only good;
And vice shall vanish': this proclaim,
Through the seven worlds, Oh kettle-drum !
Behold She is the Ineffable Ens,
Who doth o'erthrow all their woes
Making them the peers of immortals,
Who sing, 'Om Shakthi ! Om Shakthi ! Om !'

'We've put our trust in the Gospel t uth

பொன்னைப் பொழிந்திடு, மின்னை வளர்த்திடு.

போற்றி யுனக்கிசைத்தோம்;

அன்னை பராசக்தி யென்றுரைத் தோம்தனை

யத்தனையுங் களைந்தோம்;

சொன்ன படிக்கு நடந்திடு வாய்மன

மேதொழில் வேறில்லைகாண்;

இன்னும தேயுரைப் போம்சக்தி ஓம்சக்தி

ஓம்சக்தி, ஓம்சக்தி, ஓம்.

வெள்ளை மலர்மிசை வேதக் கருப்பொரு

ளாக விளங்கிடுவாய்!

தெள்ளு கலைத்தமிழ் வாணி, நினக்கொரு

விண்ணப்பஞ் செய்திடுவேன்,

எள்ளத் தனைப்பொழு தும்பய னின்று

யிராதென்றன் நாவினிலே

வெள்ள மெனப்பொழி வாய்சக்தி வேல்சக்தி

வேல்சக்தி வேல்சக்தி வேல்!

Shower gold and our powers increase !
All hail we sing thy wholesome praise;
"Mother Parashakthi!" our cry doth rise !
All our shackles off we cast !
There's naught else to do, Oh mind,
But do as we bid thee do;
We repeat the same again: 'Shakthi Om!
Shakthi Om ! Shakthi Om ! Shakthi Om !

Oh ! thou ensconced on the lotus white,
As the very essence of the Vedic truth,
Vanee ! Muse divine of Tamil pellucid !
Thee I importune to grant my prayer:
Wasting not, even a wee bit of time
My tongue inspired by thee shall pour
In a torrent of words: Oh Shakthivel !
Shakthivel ! Shakthivel ! Shakthivel !

கேட்பன

நல்லதோர் வீணைசெய்தே—அழைத்
 நலங்கெடப் புழுதியி லெறிவ துண்டோ?
 சொல்லடி, சிவசக்தி!—எனைச்
 சுடர்மிகு மறிவுடன் படைத்துவிட்டாய்,
 வல்லமை தாராயோ.—இந்த
 மரநிலம் பயனுற வாழ்வதற்கே?
 சொல்லடி, சிவசக்தி!—நிலச்
 சுமையென வாழ்ந்திடப் புரிசுவையோ?

விசையுறு பந்தினைப்போல்—உள்ளம்
 வேண்டிய படிசெனும் உடல்கேட்டேன்,
 நசையுறு மனங்கேட்டேன்,—நித்தம்
 நவமெனச் சுடர்தரும் உயிர்கேட்டேன்,
 தசையினைத் தீசுடினும்—சிவ
 சக்தியைப் பாடுநல் லகங்கேட்டேன்,
 அசைவறு மதிகேட்டேன்;—இவை
 அருவிவதில் உனக்கெதுந் தடையுளதோ?

A TUNEFUL VEENA

Shou'd a tuneful Veena wrought with care
Be thrown to dust all a waste ?

Speak out ! Shiva Shakthi !

Me thou hast endowed

With blazing intellect bright;

Won't you empower me

That I may live to benefit this land ?

Speak out ! Shiva Shakthi !

Would you make of my life

A burden unto this earth ?

A body like the speeding ball I ask

That obeys the heart's behest !

A mind, desire-free, I ask,

And a life that daily relumes anew !

A spirit that sings of Shiva Shakthi

Though the flesh be singed in fire;

A firm and steadfast mind I ask;

பராசக்தி

கதைகள் சொல்லிக் கவிதை யெழுதென்பார்;
 காவி யம்பல நீண்டன கட்டென்பார்;
 விதவி தப்படு மக்களின் சித்திரம்
 மேவு நாடகச் செய்யுளை மேவென்பார்;
 இதய மோளனிற் காலையு மாலையும்
 எந்த நேரமும் வாணியைக் கூவுங்கால்
 எதையும் வேண்டில தன்னை பராசக்தி
 இன்ப மொன்றினைப் பாடுத லன்றியே.

நாட்டு மக்கள் பிணியும் வறுமையும்
 நையப் பாடென் றொருதெய்வங் கூறுமே;
 கூட்டி மானுடச் சாதியை யொன்றெனக்
 கொண்டு வைய முழுதும் பயனுறப்
 பாட்டி லேயறங் காட்டெனு மோர்தெய்வம்
 பண்ணி லின்பமுங் கற்பனை விந்தையும்
 ஊட்டி யெங்கும் உவகை பெருகிட
 ஓங்கு மின்கவி யோதெனும் வேருன்றே.

PARASHAKTHI

Tales and poems I'm asked to pen
And compose many an epic long:
Some would prefer dramatic verse
That diverse people's lives portrays;
While the heart invokes both morn and eve
Vanee's grace and aid for ever,
Naught's needed except the joy
Of chanting the praise of Parashakthi !

1

That want and sickness may vanish
From the land, a Deity'll bid me sing !
To weld the race of man as one,
That the world entire may prosper,
"Show thou the path of righteousness",
Yet another bids me sing !
Another'll bid me write verses sweet
Wonder-charged in lilting tunes,
Spreading the gladness everywhere.

2

மழைபொழிந்திடும் வண்ணத்தைக் கண்டுநான்
வானி ருண்டு கரும்புயல் கூடியே
இழையு மின்னல் சரேலென்று டயவும்
ஈர வாடை யிரைந்தெயிலி செய்யவும்
உழையெ லாம்இடை யின்றியிவ் வானநீர்
ஊற்றுஞ் செய்தி யுரைத்திட வேண்டுங்கால்
“மழையுங் காற்றும் பராசக்தி செய்கைகாண்!
வாழ்கதாய்!” என்று பாடுமென்வாணியே.

சொல்லி னுக்கெளி தாகவு நின்றிடாள்
சொல்லை வேறிடஞ் செல்ல வழிவிடாள்;
அல்லி னுக்குட் பெருஞ்சுடர் காண்பவர்
அன்னை சக்தியின் மேனி நலங்கண்டார்.
கல்லி னுக்குள் அறிவொளி காணுங்கால்,
கால வெள்ளத் திலேநிலை காணுங்கால்,
புல்லி னில்வயி ரப்படை தோன்றுங்கால்,
பூத லத்தில் பராசக்தி தோன்றுமே!

While the storm darkens the lowering skies,
Which the sudden lightnings irradiate,
And the moist North wind loud resounds,
I watch the splendour of the pouring rain
As it jets without let through mud and slush;
Yet when I yearn to speak of the same,
Sings Vanee within me "Hail Parashakthi !
For 'tis all Her doing – the wind and the rain !"

Ineffable She stands — beyond all words
That seek and strive to capture Her !
But no errancy in words She suffers:
And they who see the blaze in the dark,
Are the seers blest, of Her form divine !
When the gnostic light in flint appears,
And the dreadful bolt in a blade of grass,
And the flood of Time doth scatheless pass,
Then Parashakthi shall manifest on earth !

சக்திக் கூத்து

தகத்த கத்தகத் தகதகவென ருடோமோர்
சக்திசக்தி சக்தியென்று பாடோமோ?

அகத்த கத்த கத்தினிலே உள்நின்றான்—
அம்மையம்மை யெம்மைநாடு பொய்வென
தகத்தகநமக் கருள் புரிவாள் தாளொன்றே
சரணமென்று வாழ்ந்திடுவோம் நாமென்றே

புகப்பு கப்புக வின்பமடா போதெல்லாம்
புறத்தினிலே தள்ளிடுவாய் சூதெல்லாம்
குடைக்கு ளங்கே யிருக்குதடா தீபோலே—
குழந்தையதன் தாயடிகீழ் பேய்போலே.

மிகத்த கைப்படு களியினிலே மெய்சோர்—
வீரம்வந்து சோர்வைவென்று கைதேர
சகத்தினிலுள்ள மனிதரெல்லாம் நன்றுநன்
சதிருடனே தாளமிசை யிரண்டுமொன்றென

DANCE OF SHAKTHI

Dance, Oh dance to the tune of dhagath - thaga !
Sing, sing we the song of Shivashakthi ! (Dance...

Within the heart, within the heart, She stands !
The shams that haunt us She destroys;
'Thy feet our strength', we sing in praise;
May She deign to grace us, as is fit ! (Dance...

Plunge in bliss ever deeper, I say !
All wile and fraud thrust far away;
It's deep down there like fire in a cave,
Secure like a child at its mother's feet ! (Dance....

As in joyous glee the limbs grow tired,
Which the strength of will doth o'ercome,
Till all the world applaud us well
Dance we oned in time and tune ! (Dance....

The bruited pleasure of Indra's world,
Here on this earth shall be had;
And words like mantras should delight us,

சக்தி

துன்ப மிலாத நிலையே சக்தி
 தூக்க மிலாக்கண் விழிப்பே சக்தி
 அன்பு கனிந்த கனிவே சக்தி
 ஆண்மை நிறைந்த நிறைவே சக்தி
 இன்ப முதிர்ந்த முதிர்வே சக்தி
 எண்ணத் திருக்கு மெரியே சக்தி
 முன்புநிற் கின்ற தொழிலே சக்தி
 முத்தி நிலையின் முடிவே சக்தி.

சேரம்பர் கெடுக்கும் துணிவே சக்தி
 சொல்லில் விளங்கும் சுடரே சக்தி
 தீம்பழந் தன்னில் சுவையே சக்தி
 தெய்வத்தை யெண்ணு நினைவே சக்தி
 பாம்பை யடிக்கும் படையே சக்தி
 பாட்டினில் வந்த களியே சக்தி
 சாம்பரைப் பூசி மலையிசை வரமும்
 சங்கர னன்புத் தழிலே சக்தி.

SHAKTHI

Shakthi is but the state sans pain.
With eyes wide awake, it never sleeps;
'Tis kindly love mellowed and ripe;
It is manliness made perfect;
'Tis joyous pleasure fully mature.
It is the flame of thought itself;
'Tis eke the job on hand to be done;
Shakthi is Mukthi's ultimate state.

Shakthi is the will that kills the sloth;
The radiant flame that lights the word;
'Tis the taste within the nectarine fruit;
Shakthi's the very thought of God indeed.
It is the weapon that kills the snake;
And too the joy that springs from song;
It is the glowing love of Lord Shankar
Who lives in the cliffs, ashes clad.

வையமுழுதும்

வைய முழுதும் படைத்தளிக் கின்ற
மஹாசக்தி தனபுகழ் வாழ்த்துகின்றோம்,
செய்யும் வினைக ளனைத்திலுமே வெற்றி
சேர்ந்திட நல்லருள் செய்க வென்றே.

பூதங்க ளைந்தி லிருந்தெங்குங் கண்ணிற்
புலப்படும் சக்தியைப் போற்றுகின்றோம்,
வேதங்களி் சொன்ன படிக்கு மனிதரை
மேனிமையுறச் செய்தல் வேண்டுமென்றே.

வேகம் கவர்ச்சி முதலிய பல்வினை
மேவிடும் சக்தியை மேவுகின்றோம்,
ஏக நிலையி லிருக்கும் அமிர்தத்தை
யாங்க ளறிந்திட வேண்டுமென்றே.

உயிரெனத் தோன்றி யுணவுகொண் டேவன
தோங்கிடும் சக்தியை ஓதுகின்றோம்,
பயிரினைக் காக்கும் மழையென எங்களைப்
பாலித்து நித்தம் வளர்க்கவென்றே.

சித்தத் திலேநின்று சேர்வ துணரும்
சிவசக்தி தனபுகழ் செப்புகின்றோம்,

WE SING THE PRAISE

We sing the praise of Mahashakthi
Who makes and guards the worlds entire,
That all we do by Her Grace shall be
For ever attended by success true !

We salute the Power our eyes perceive,
The Power that moves the elements five !
That men may rise to noble heights
As the ancient Vedas asseverate !

We hold to the Power that is the cause,
Of motion and force of attraction;
That all of us shall apprehend
The nectar pure of the Monadic state !

We chant the Power that causes growth
In living things with nourishing food;
That She'll foster us with daily care
As the kindly rain doth bless the crop !

We sing the glory of Shivashakthi
Who is ever present in the inner mind;
That pleasures all of every kind
Shall be acknown to us on earth !

சக்தி விளக்கம்

ஆதிப் பரம்பொருளின் ஊக்கம்—அதை
அன்னை யெனப்பணிதல் ஆக்கம்;
சூதில்லை காணுமிந்த நாட்டார்—மற்றத்
தொல்லை மதங்கள்செய்யுந் தூக்கம்.

மூலப் பழம்பொருளின் நாட்டம்—இந்த
மூன்று புனியுமதன் ஆட்டம்;
காலப் பெருங்களத்தின் மீதே—எங்கள்
காணி நடமுலகக் கூட்டம்.

காலை யிளவெயிலின் காட்சி—அவள்
கண்ணொளி காட்டுகின்ற மாட்சி;
நீல விசும்பினிடை யிரவிற—சுடர்
நேமி யனைத்துமவ ளாட்சி.

நாரண னென்றுபழ வேதம் சொல்லும்
நாயகன் சக்திதிருப் பாதம்;
சேரத் தவம்புரிந்து பெறுவார்—இங்குச்
செல்வ மறிவுசிவ போதம்.

ஆதி சிவனுடைய சக்தி—எங்கள்
அன்னை யருள்பெறுதல் முக்தி;

SHAKTHI - AN EXPOSITION

The Primal Being in energetic action,
It's good to worship as our Mother;
I tell thee true, ye men of this world,
The other faiths lead only to inertial

The three worlds are but the divine play
Of Her who enchants the Primal Power !
On the endless stage of Time She danceth
And to our Kaali's dance the worlds revolve !

It's but the glance of Her effulgent eyne
That makes the morning sun to shine;
It's Her writ that runs through the night
O'er the sky so blue and orb so bright !

The Vedas of old speak of Narayana,
The Lord,—the feet of Shakthi divine.
They that tapas do to reach Her feet,
Get riches, intellect and enlightenment.

Adhi Shiva's Shakthi is She our Mother;
To secure Her grace divine is deliverance.
To conquer Life is the key to joy

மஹாசக்தி பஞ்சகம்

கரணமுந் தனுவு நினக்கெனத் தந்தேன்
காளிநீ காத்தருள் செய்யே ;

மரணமு மஞ்சேன் நோய்களை யஞ்சேன்
மாரவெம் பேயினை யஞ்சேன்.

இரணமுஞ் சுகமும் பழியுநற் புகமும்
யாவுமோர் பொருளெனக் கொள்ளேன்
சரணமென் றானது பதமலர் பணிந்தேன்
தாயெனைக் காத்தலுன் கடனே.

எண்ணிலாப் பொருளும் எல்லையில் வெளியு
யாவுமா நின்றனை போற்றி
மண்ணிலார் வந்து வாழ்த்தினுஞ் செறினு
மயங்கிலேன், மனமென்னும் பெயர்கொ
கண்ணிலாப் பேயை யெள்ளுவேன், இனி
காலுமே அமைதியி லிருப்பேன்.

தண்ணிலா முடியிற் புனைந்துநின் றிலகும்
தாயுனைச் சரண்புகுந் தேனல்.

THE MAHASHAKTHI PENTA

Karana and Body to thee I dedicate;
Kaali ! Me thou shouldst save !
Death I fear not, nor disease,
Nor yet the dreaded Mara;
Pain and pleasure, calumny and renown,
These to me are of little reck.
For refuge I bow at thy flow'ry feet;
Thy duty 'tis to save me, Mother !

Hailing thee that art in everything,
As matter innumerable and space infinite,
Whoso on earth may praise me or charge,
I shall not bewildered be;
That blind fiend, mind called,
I shall scoff and jeer at;
Ever at peace I'll established be.
For refuge in thee, I take, Mother,
Whose locks do sport the cool crescent !

All these days I lost myself.

ஐயமுந் திகைப்புந் தொலைந்தன ஆங்கே
 அச்சமுந் தொலைந்தது சினமும்
 பொய்யுமென் றினைங் புன்மை மீட்கலாம்
 போயின வறுத்தநாடு படைபெண்.
 வையமிங் கனைத்து மாய்க்கும் ...
 மாய்த்துமே மகிழ்ந்திடு தலைந்த
 துய்யவென் ணிறத்தாள் பிழைக்கப் படை
 துணையெனத் தொடர்ந்தது கெட்டபெண்.

தவத்தினை யெளிதாப் புரிந்தனள் யோகத்
 தனிநிலை யொளிதெனப் புரிந்தாள்
 சிவத்தினை யினிதாப் புரிந்தனள் மூடச்
 சித்தமுந் தெளிவுறச் செய்தாள் ;
 பவத்தினை வெறுப்ப அருளினன் நானும்
 பானமைகொன் றவன்மயம் புரிந்தாள்
 அவத்தினைக் களைந்தாள் அறிவென விளை
 அநந்தமா வாழ்கவிங் கவளே.

Gone are doubt and puzzlement;
Destroyed indeed is fear base,
And vile things like ire and lies.
Resoluteness I attained
Following Her as my guide,
She that ever delights in making,
Preserving and destroying all the world,
She of the spotless white complexion,
She the Goddess ebon-hued !

Tapas facile She did make
And too, the yogic state unique;
Shivam She did sweeten,
And my fond mind enlighten;
Her divine Grace taught me
To hate the cycle of birth;
She did kill the 'I' in me,
She did make me one with Her !
Weeding out all evil,
She did emerge as intellect;
May She here flourish for ever !

விண்டு ரைக்க அறிய அரியதாய்
 விரிந்தவான வெளியென நின்றனை,
 அண்ட கோடிகள் வானி லமைத்தனை,
 அவற்றிலெண் ணற்ற வேகஞ் சமைத்தனை.
 மண்டலத்தை அணுவணு வாக்கினால்
 வருவதெத்தனை யத்தனை யோசனை
 கொண்ட தூர மவற்றிடை வைத்தனை
 கோல மேநினைக் காளியென் றேத்துவேன்.

1

நாடு காக்கு மரசன் றனையந்த
 நாட்டு ளோரர சென்றறி வார்எளிற்
 பாடு தண்டைக் குழந்தை தனக்கிதம்
 பண்ணு மப்ப னிவனென் றறிந்திடும்;
 கோடி யண்ட மியக்கி யளிக்குதின்
 கோல மேழை குறித்திட லாகுமோ?
 நாடி யிச்சிறு பூமியிற் காணுநின்
 நலங்க ளேத்திட நல்லருள் செய்கவே.

2

பரிதி யென்னும் பொருளிடையேய்ந்தனை,
 பரவும் வெய்ய கதிரெனக் காய்ந்தனை,
 கரிய மேகத் திரளெனச் செல்லுவை,
 காலு மின்னென வந்துயிர் கொல்லுவை,
 சொரியு நீரெனப் பல்லுயிர் போற்றுவை,
 சூழும் வெள்ள மெனவுயிர் மாற்றுவை,
 விரியு நீள்கட லென்ன நிறைந்தனை,
 வெல்க காளி யெனதம்மை வெல்கவே.

3

IN PRAISE OF MAHASHAKTHI

Ineffable, You stand, Mahashakthi,
As the Emphyrean vast, beyond apprehension !
Myriads of orbs You have set in space
And endued them with incredible speed,
And kept them as many yojanas apart
As there are atoms in the universe !
Oh You pulchritude Infinite !
I shall revere You as Kaali !

1

If a people recognise their ruler
As their true sovereign king,
His lisping child with tinkling anklet
Knows him as its doting sire
Could I, poor me, apprehend
You who make a myriad worlds
And keep them in proper motion ?
I seek Your Grace to grant me good,
Wherewith this little earth abounds.

2

In the orb of the Sun you're immanent;
In its warm rays you're the heat;
You fly in the sky as the dark nimbi;
And as the deadly lightning strike to kill;
And as pouring rain you sustain life;
As engulfing flood you transform life;
You stand as the ocean's wide expanse:
Victory to You ! My Mother, Victory !

3

வாயு வாகி வெளியை யளத்தனை,
 வாழ்வை தற்கு முயிர்நிலை யாயினை,
 தேயு வாகி யொளியருள் செய்துவை,
 செத்த வற்றைக் கருப்பொரு ளாக்குவை,
 பாயு மரவிரஞ் சத்தி னாயியே
 பாரி லுள்ள தொழில்க ளியற்றுவை,
 சாயும் பல்லுயிர் கொல்லுவை, நித்பன
 தம்மைக் காத்துச் சாம்பல நடுகுவை.

4

நிலத்தின் கீழ்பலி லுலோகங்க ளாயினை,
 நீரின் கீழென் னிலாநிதி வைத்தனை,
 தலத்தின் மீது மலையு நதிசுருஞ்
 சாருங் காடுஞ் சுளைகளு மாயினை,
 குலத்தி லெண்ணற்ற பூண்டு பயிரினம்,
 கூட்டி வைத்துப் பலநலந் துய்த்தனை,
 புலத்தை யிட்டிங் குயிர்கள்செய் தாயன்னே,
 போற்றி போற்றி, நினதருள் போற்றியே.

5

சித்த சாகரஞ் செய்தனை, ஆங்கதிற்
 செய்த கர்மப் பயனெனப் பல்கினை,
 தத்து கின்ற திரையுஞ் சுழிகளும்
 தாக்கி யெற்றிடுங் காற்றுமுன் னோட்டமுஞ்
 சுத்த மோனப் பகுதியும் வெண்பனி
 சூழ்ந்த பாகருஞ் சுட்டவெந் நீருமென்
 ரெத்த நீர்கடல் போலப் பலவகை
 யுள்ள மென்னுங் கடலி லமைத்தனை.

6

As Vayu You encompass space;
 For all life, You're the essential breath;
 As fire You grant the grace of light;
 And new life engender from dead matter;
 As thousands of varying power forms
 All the jobs of work energise:
 Sinking lives you will take,
 While the living things foster and guard ! 4

You're the minerals 'neath the earth,
 And countless treasures on the ocean floor !
 You on land, as river or mountain,
 Or wood or spring or spa became !
 Endless kinds of plant or herb,
 You forgathered for the good of all ;
 And endowed with sense did lives create:
 Mother, Hail ! Hail Your Grace ! 5

You did create the ocean of mind !
 In the endless sea of Mind you've made
 Lapping waves and blasting winds,
 Whirlpools deep and eddies fierce,
 Calm still stretches and patches warm,
 And snow-white floes of frozen water,
 As are found in the ocean stream ! 6

காலத் தொடுநிர் மூலம்படு மூவுலகும்—அங்கே
கடவுள் மோனத் தொவியேதனியா மீலகும்—சிவன்
கோலங் கண்டுன் கனல்செய் சினமும் விலகும் கையைக்
கொஞ்சித் தொடுவாய், ஆனந்தக்கூத் திடுவாய்,
அன்னை, அன்னை,
ஆடுங் கூத்தை நாடச் செய்தா யென்னை.

With Time'll annihilated be, the three worlds too !
Then'll shine the silent light of God alone !
And Thy red hot rage will pass on seeing
Shiva's lordly stance in lonely splendour !
Thy loving hands in caress soft'll touch Him,
As thou danceth now in sheer Joy, Oh Mother !
Thou hast made me yearn for Thy dance !

மஹாசக்தி

சந்திர ஞெளமி லவனைக் கண்டேன்
சரண மென்று புகுந்து கொண்டேன்
இந்திரி யங்களை வென்று விட்டேன்
எனதெ னுசையைக் கொன்று விட்டேன்.

I

பயனெண் னாமல் உழைக்கச் சொன்னான்
பக்தி செய்து பிழைக்கச் சொன்னான்
துயரி லாதெனைச் செய்து விட்டான்
துன்ப மென்பதைக் கொய்து விட்டான்,

2

மீன்கள் செய்யும் ஒளியைச் செய்தான்
வீசி நிற்கும் வளியைச் செய்தான்
வான்க ணுள்ள வெளியைச் செய்தான்
வரழி நெஞ்சிற் களியைச் செய்தான்.

3

MAHASHAKTHI

In the Light of the Moon I saw her !
And surrendered to Her in refuge,
All the senses I have conquered
And killed all desire of self.

1

To work without caring for fruit
And to do Bhakthi, she taught me;
Freed of worry she did make me,
And all my suffering she did nip.

2

She did make the light of the stars.
And too the winds that blow;
She did make the Space on high,
And filled our hearts with Joy-Praise Be!

3

மஹாசக்திக்கு விண்ணப்பம்

மோகத்தைக் கொன்றுவிடு—அல்லாலென்றன்

மூச்சை நிறுத்திவிடு

தேகத்தைச் சாய்த்துவிடு—அல்லாலதில்

சிந்தனை மாய்த்துவிடு

யோகத் திருத்திவிடு—அல்லாலென்றன்

ஊனைச் சிதைத்துவிடு

ஏகத் திருந்துலகம்—இங்குள்ளன

யாவையும் செய்பவளே!

1

பந்தத்தை நீக்கிவிடு—அல்லாலுயிர்ப்

பாரத்தைப் போக்கிவிடு

சிந்தை தெளிவாக்கு—அல்லாலிதைச்

செத்த வுடலாக்கு

இந்தப் பதர்களையே—நெல்லாமென

எண்ணி இருப்பேனே

எந்தப் பொருளிலுமே—உள்ளேநினை

றியங்கி யிருப்பவளே.

2

உள்ளம் குளிராதோ—பொய்யாணவ

ஊன மொழியாதோ?

கள்ளமுருகாதோ—அம்மா பக்திக்

கண்ணீர் பெருகாதோ?

வெள்ளக் கருணையிலே—இந்தாய் சிறு

வேட்கை தவிராதோ?

விடாந் கரியவளே—அனைத்திலு

மேனி யிருப்பவளே!

3

PRAYER TO MAHASHAKTHI

Destroy all my delusion
 Or else cease my breath !
 Fell to the ground my frame
 Or slay the thought within !
 Set me firm in Yoga true,
 Or mangle all my flesh !
 O thou who mak'st all this world
 From thy monadic state divine !

1

Bondage all remove,
 Or away my burden of life;
 Make clear my intellect,
 Or make me a lifeless corse;
 Shall these be deemed as grain,
 That art but empty chaff ?
 O thou who movest all things
 As Mahashakthi immanent !

2

Won't e'er my heart become cool,
 And my flawed ego false, perish ?
 Won't e'er my pretences melt, Mother,
 And tears flow, of devotion pure ?
 Won't the flood of thy Grace slake
 My currish hankerings for good ?
 Oh thou Ens Ineffable !
 That doth pervade everywhere !

3

வெற்றி

எடுத்த காரியம் யானினும் வெற்றி
எங்கு நோக்கினும் வெற்றிமற் றுங்கே
விடுத்த வாய்மொழிக் கெங்கணும் வெற்றி
வேண்டி னேனுக் கருளினள் காளி;
தடுத்து நிற்பது தெய்வத மேனும்
சாரு மானுட மாயினு மஃதைப்
படுத்து மாய்ப்ப ளருட்பெருங் காளி
பாரில் வெற்றி யெனக்குறு மாரே.

1

எண்ணு மெண்ணங்கள் யானினும் வெற்றி
எங்கும் வெற்றி யெதனிலும் வெற்றி
கண்ணு மாருயி ரும்மென நின்றாள்
காளித் தாயிங் கெனக்கருள் செய்தாளி
மண்ணுங் காற்றும் புனலு மனலும்
வானும் வந்து வணங்கிநில் லாவோ?
விண்ணு னோர்பணிந் தேவல்செய் யாரோ?
வெல்க காளி பதங்களைன் பார்க்கே?

2

Succ
Succ
Succ
Thes
Thou
Or th
Kaal
That

Succ
Ever
Dea
Her
Wo
An
Wc
Su

SUCCESS

Success in all the undertakings,
Success where'er the eyes do fall,
Success crowning each utterance,
These I sought and Kaali gavel
Though a god should stand in the way
Or the race of man be ranged against,
Kaali great in grace would quell,
That success on earth be mine own.

1.

Success sure to all the thoughts,
Everywhere and in everything!
Dear to me as eyes and life,
Here graced me, Mother Kaali !
Won't earth and air, and fire and water,
And heaven also before them bow,
Won't celestials adore and serve,
Such as hail Kaali's feet ?

2

மஹாசக்திக்கு விண்ணப்பம்

எண்ணிய முடிதல் வேண்டும்

நல்லவே யெண்ணல் வேண்டும்

திண்ணிய நெஞ்சம் வேண்டும்

தெளிந்தநல் லறிவு வேண்டும்

பண்ணிய பாவ மெல்லாம்

பரிதிமுள் பனியே போல

நண்ணிய நின்மு னீங்கு

நசித்திடல் வேண்டு மன்னாய்.

BESEECHING THE MOTHER

Thoughts and aims must come to pass:
And the mind shall think only good.
A stout and sturdy heart I seek,
And a clear lucid intellect.
All the sins that I have done,
Like mist before the rising sun,
Should by thy Grace dissolved be,
Mother ! as I stand before thee !

அச்சமில்லை

அச்சமில்லை யச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே
 இச்சகத்து னோரெலாம் எதிர்த்துநின்ற போதினும்,
 அச்சமில்லை யச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே.
 துச்சமாக வெண்ணிநம்மைத் தூறுசெய்த போதினும்,
 அச்சமில்லை யச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே.
 பிச்சைவாங்கி யுண்ணும்வாழ்க்கை பெற்றுவிட்டபோதினும்,
 அச்சமில்லை யச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே.
 இச்சைகொண்ட பொருளெலாம் இழந்துவிட்டபோதினும்,
 அச்சமில்லை யச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே. 1

கச்சணிந்த கொங்கைமாதர் கண்கள்வீசு போதினும்,
 அச்சமில்லை யச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே.
 நச்சைவாயி லேகொணர்ந்து நண்பருட்டு போதினும்,
 அச்சமில்லை யச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே.
 பச்சையு னியைந்தவேற் படைகள்வந்த போதினும்,
 அச்சமில்லை யச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே.
 உச்சியீது வானிடிந்து வீழுகின்ற போதினும்,
 அச்சமில்லை யச்சமில்லை அச்சமென்ப தில்லையே. 2

FEAR WE NOT

Fear we not, fear we not, fear we not at all !
E'en if all the world be ranged against us,
Fear we not, fear we not, fear we not at all !
E'en if we're slighted and scorned by others,
Fear we not, fear we not, fear we not at all !
E'en if fated to a life of beggary and want,
Fear we not, fear we not, fear we not at all !
E'en if we lose all we owned and held as dear,
Fear we not, fear we not, fear we not at all !

1

E'en if the corset-breasted cast their glances,
Fear we not, fear we not, fear we not at all !
E'en if friends should feed us poison brew,
Fear we not, fear we not, fear we not at all !
E'en if spears reeking flesh come assailing us,
Fear we not, fear we not, fear we not at all !
E'en if the skies break and fall on the head,
Fear we not, fear we not, fear we not at all !

2

அறிவே தெய்வம்

ஆயிரந் தெய்வங்க ளுண்டென்று தேடி

அலையு மறிவிலிகாள்—பல்

லாயிரம் வேத மறிவொன்றே தெய்வமுண்

டாமெனல் கேளீரோ?

1.

மாடனைக் காடனை வேடனைப் போற்றி

மயங்கு மதியிலிகாள்—எத

னுடுநின் ரோங்கு மறிவொன்றே தெய்வமென்

ரோதி யறியீரோ?

2.

சுத்த அறிவே சிவமென்று கூறுஞ்

சுருதிகள் கேளீரோ?—பல

பித்த மதங்களி லேதடு மாறிப்

பெருமை யழிவீரோ?

3.

வேடம்பல் கோடியொ ருண்மைக் குளவென்று

வேதம் புகன்றிடுமே—ஆங்கோர்

வேடத்தை நீருண்மை யென்றுகொள் வீரென்றவ்

வேத மறியாதே.

4.

நாமம்பல் கோடியொ ருண்மைக் குளவென்று

நானிமறை கூறிடுமே—ஆங்கோர்

நாமத்தை நீருண்மை யென்றுகொள் வீரென்றந்

நானிமறை கண்டிலதே.

5.

போந்த நிலைகள் பலவும் பராசக்தி

பூணு நிலையாமே—உப

சாந்த நிலையேவே தாந்த நிலையென்று

சான்றவர் கண்டனரே.

6.

GOD IS GNOSIS

- Ye ignoramuses that gad about
In search of a thousand gods !
Haven't ye heard many vedas say,
That God is nought but Intelligence ? 1
- Ye nitwits in delusion lost
Worshipping Madan, Kadan or Vedan,
Know ye not He is Intelligence
That pervades and transcends everything ? 2:
- Haven't ye heard the Srutis declare
That Shivam is pure Intelligence ?
Will ye forfeit your native glory
Footing the crazy path of giddy sects ? 3:
- The Veda avers that Truth is One
Maugre its million garbs;
That ye should take a garb for Truth
The Veda knew not, alas ! 4:
- Innumerable are the names of Truth,
Affirm the four - fold Vedas;
That ye should take a name for Truth
Alas, the Vedas foresaw not ! 5:
- The many and various phenomena
Are but the forms of Parashakthi !
As the wise ones verily know,
The Vedantic state is knit to Peace ! 6:
-

கவலை துறந்திங்கு வாழ்வது வீடென்று
காட்டு மறைகளெலாம்—நீவிர்
அவலை நினைந்துமி மெல்லுதல் போலிங்
கவங்கள் புரிவீரோ?

7

உள்ளத னைத்திலு முள்ளொளி யாகி
யொளிர்ந்திடு மான்மாவே—இங்குக்
கொள்ளற் கரிய பிரமமென் றேமறை
கூவுதல் கேளீரோ?

8

மெள்ளப் பலதெய்வம் கூட்டிவளர்த்து
வெறுங்க தைகள்சேர்த்துப்—பல
கள்ள மதங்களை பரப்புதற் கோர்மறை
காட்டவும் வல்லீரோ?

9

ஒன்றுபிரம முளதுண்மை யஃதுன்
உணர்வெனும் வேதமெலாம்—என்றும்
ஒன்றுபிரம முளதுண்மை யஃதுன்
உணர்வெனக் கொள்வாயே.

10

The Vedas show as the way to Release,
 Living on earth a care - free life;
 Would you be the fool that munches husk
 While he thinks in vain of beaten rice ?

7

Haven't ye heard the Scriptures cry,
 That the Brahman, rare to apprehend,
 Is but the Soul that shineth bright
 In all that is, as the Inner Light ?

8:

With many an empty myth and fable
 And make - believe gods in mummery,
 Wherewith to spread thy religions false,
 Wouldst thou cite thy scriptures too ?

9:

True 'tis, there's One Brahman alone:
 Thy awareness 'Tis, the Vedas all aver:
 Eternal 'Tis, the One Brahman; con thou
 The truth that 'Tis but thy awareness.

10:

ஐய பேரிகை

ஐய பேரிகை கொட்டடா—கொட்டடா
ஐய பேரிகை கொட்டடா!

பயமெனும் பேய்தனை யடித்தோம்—பொய்மைப்
பாம்பைப் பிளந்துயிரைக் குடித்தோம்
வியனூல ஊனத்தையும் அமுதென நுகரும்
வேதவாழ் வினைக்கைப் பிடித்தோம்.

1

(ஐயபேரிகை)

இரவியி னொளியிடைக் குளித்தோம்—ஒளி
யின்னமு தினையுண்டு களித்தோம்
கரவினில் வந்துயிர்க் குலத்தினை யளிக்கும்
காலன் நடுநடுங்க விழித்தோம்.

2

(ஐயபேரிகை)

காக்கை, குருவி யெங்கள் ஜாதி—நீள்
கடலு மலையுமெங்கள் கூட்டம்
நோக்குந் திசையெலாம் நாமன்றி வேறில்லை:
நோக்க நோக்கக்களி யாட்டம்.

3

(ஐயபேரிகை)

THE DRUMS OF VICTORY

The drums of victory beat, drummer boy, beat !

The drums of victory beat !

The demon of fear we've cast out
And the serpent of falsehood slain;
The Vedic way we've made our own
And learnt to take as nectar sweet
All life on this beautiful earth !

1

(The drums of victory beat...)

We've bathed in the splendour of the sun,
And imbibed its sweet ambrosial light !
We've outstared into fright the God of Death
Who slyly destroys all life on earth.

2

(The drums of victory beat...)

The crow and the sparrow are of our tribe:
The sea and the hill are of our fraternity;
Wherever we turn, we see but ourselves;
Look! It's naught but joyance everywhere !

3

(The drums of victory beat...)

நந்தலாலா

காக்கைச் சிறகினிலே நந்தலாலா—நின்றன்
கரியநிறந் தோன்றுதையே நந்தலாலா ;

1:

பார்க்கு மரங்களெல்லாம் நந்தலாலா—நின்றன்
பச்சைநிறந் தோன்றுதையே நந்தலாலா ;

2:

கேட்டு மொவியிலெல்லாம் நந்தலாலா—நின்றன்
கீத மிசைக்குதடா நந்தலாலா ;

3:

தீக்குள் விரலைவத்தால் நந்தலாலா—நின்றைத்
தீண்டுமின்பந் தோன்றுதடா நந்தலாலா.

4:

NANDALALA !

- In the raven's sable feathers, Nandalal,
Thy dark blue colour appears, my Nandalal ! 1
- All the verdant trees around me, Nandalal,
Wear but thy aquamarine hue, my Nandalal ! 2
- In all the varied sounds, I hear, Nandalal,
The music of Thy magic flute, my Nandalal ! 3
- My fingers within a blazing fire, Nandalal,
Do feel the bliss of touching Thee, my Nandalal ! 4

பின்னையொரு கவலையுமிங் கில்லை நானும்
பிரியாதே விடுதலையைப் பிடித்துக் கொள்வாய்.

1

நினையாத விளைவெல்லாம் விளைந்து கூடி
நினைத்தபயன் காண்பதவன் செய்கை யன்றோ?
மனமார வுண்மையினைப் புரட்ட லாமோ?
மஹாசக்தி செய்தநன்றி மறக்க லாமோ?
எனையாளு மாதேவி, வீரர் தேவி
இமையவருந் தொழுந்தேவி, எல்லைத் தேவி,
மனைவாழ்வு பொருளெல்லாம் வகுக்குந்தேவி
மலரடியே துணையென்று வாழ்த்தாய் நெஞ்சே.

2

சக்தியென்று புகழ்ந்திடுவோம், முருக னென்போம்,
சங்கரனென்றுரைத்திடுவோம், கண்ண னென்போம்,
நித்தியமிங் கவள்சரணே நிலையென் றெண்ணி,
நினக்குள்ள குறைகளெலாந் தீர்க்கச் சொல்லி
பக்தியினுற் பெருமையெலாங் கொடுக்கச் சொல்லி,
பசிபிணிக ளில்லாமற் காக்கச் சொல்லி,
உத்தமநன் னெறிகளிலே சேர்க்கச் சொல்லி,
உலகளந்த நாயகிதா ளுரைப்பாய், நெஞ்சே.

3

A4

HAPLESS HEART

Again I'll tell thee, hapless heart !
It's bootless to fret o'er anything.
We weren't born out of our volition;
Nor beginning, middle, nor end is in our hands.
Know all things on earth do move
By the power divine of the Supreme One.
No need for any worry then; do thou
Grapple to thy heart freedom forever !

1

Isn't it by Her doing
That all things come to pass,
That even the impossible fructifies
Towards the end desired ?
Can we twist the truth consciously
And forget our debt to Mahashakthi ?
Goddess Great who rules me,
Goddess of Heroes, by celestials worshipped,
Goddess Ultimate who doth apportion
All blessings of home and hearth,
Her flow'ry feet are our aid -
Praise thou my heart !

2

As Shakthi we praise Her; call Her Muruga;
Hail Her as Shankara; call Her Kannan;
Hold fast to Her as refuge Eternal;
Implore Her to fulfil all your needs;
Through bhakthi seek all glory and good;
To be safe from hunger and disease,
And to guide you true in righteous ways,
Oh heart, do thou sing of Her feet
That encompasseth the whole of the earth !

3

நல்லவழி சொப்பததுக காகக வேண்டும்,
நமோ நமஓம் சக்தி'யென நவிலாய் நெஞ்சே 4

பாட்டினிலே சொல்லுவது மவள்சொல் லாகும்;
பயனன்றி யுரைப்பாளோ? பாராய், நெஞ்சே!
கேட்டதுநீ பெற்றிடுவாய், ஐய மில்லை;
கேடில்லை, தெய்வமுண்டு, வெற்றி யுண்டு,
மீட்டுமுனக் குரைத்திடுவேன், ஆதி சக்தி
வேதத்தின் முடியினிலே விளங்கும் சக்தி,
நாட்டினிலே சனகனைப்போல் நமையுஞ் செய்தாள்;
நமோ நமஓம் சக்தியென நவிலாய் நெஞ்சே. 5

A4

Riches asked thou shouldst grant !
Remove any pettiness I may have:
To my bookish learning, link wisdom;
Through Grace all my doubts
And the troubling devil of ego cast out;
And as Guardian Angel save and direct,
My erring steps on the righteous path:
"Namo Namah Om Shakthi" - chant thou my heart ! 4

The words I utter in lyric are Hers !
Can e'er Her words ineffective become ?
Look oh heart ! All that you ask
You will get, without doubt !
No ill shall befall you;
God is there and success is yours.
Again I will tell thee, oh heart !
Adhi Shakthi,
She that shines on the Vedas' crown,
Hath made me the peer of Janaka of old !
"Namo Namah Om Shakthi !" - chant thou my heart ! 5

பகைவனுக் கருள்வாய்—நன்னெஞ்சே
பகைவனுக் கருள்வாய்.

புகைநடுவினில் தீயிருப்பதைப்
பூமியிற் கண்டோமே—நன்னெஞ்சே
பூமியிற் கண்டோமே.
புகைநடுவினில் அன்புரு வானநம்
பரமன் வாழ்கின்றான்—நன்னெஞ்சே
பரமன் வாழ்கின்றான்.

1

(பகைவனுக்)

சிப்பியிலே நல்ல முத்து விளைந்திடுஞ்
செய்தி யறியாயோ—நன்னெஞ்சே
சூப்பையிலே மலர் கொஞ்சங் குருக்கத்திக்
கொடிவள ராதோ?—நன்னெஞ்சே

2

(பகைவனுக்)

உள்ள நிறைவிசிலார் கள்ளம் புகுந்திடில்
உள்ள நிறைவாமோ?—நன்னெஞ்சே
உதவிய தேனிலொர் சிறிது நஞ்சையும்
சேர்த்தபின் தேனாமோ?—நன்னெஞ்சே

3

(பகைவனுக்)

வாழ்வை நினைத்தபின் தாழ்வை நினைப்பது
வாழ்வுக்கு நேராகுமோ?—நன்னெஞ்சே
தாழ்வு பிறர்க்கெண்ணத் தானழி வானென்ற
சாத்திரங் கேளாயோ?—நன்னெஞ்சே

4

(பகைவனுக்)

BLESS THINE ENEMY

Bless thine enemy, noble heart !

Bless even thine enemy !

Fire is in the midst of smoke,

We've seen it so on earth, - dear heart !

We've seen it so on earth !

So doth He live in the heart of foes,

Our God who is all Love, dear heart !

1

(Bless thine enemy—

Aren't thou 'ware the fact, dear heart,

That a pearl can grow in an oyster shell ?

Or a flowering creeper can flourish,

In a dung-heap too, dear heart ?

2

(Bless thine enemy...

If evil enters a wholesome mind,

Can it still be whole, dear heart ?

If to honey pure is poison added,

Can it remain honey still, dear heart ?

3

(Bless thine enemy—

To think of loss or fall in life,

Will it be good for life, dear heart ?

Haven't you heard the sastras say,

He falls, who plans the fall of others ?

4

(Bless thine enemy...

போருக்கு வந்தங் கெதிர்த்த கவுரவர்
 போலுவந் தானுமவன்—நன்னெஞ்சே
 நேருக் கருச்சுனன் தேறிற் கசைகொண்டு
 நின்றதுங் கண்ண னன்றோ?—நன்னெஞ்சே

5

(பகைவனுக்)

தின்ன வரும்புலி தன்னையு மன்பொடு
 சிந்தையிற் போற்றிடுவாய்—நன்னெஞ்சே
 அன்னை பராசக்தி யவ்வுரு வாயினள்
 அவளைக் கும்பிடுவாய்—நன்னெஞ்சே

6

(பகைவனுக்)

The mighty Kauravs in battle opposed,

'Twas but He, dear Heart :

'Twas Kannan again, whip in hand,

Who stood in Arjun's car, dear heart !

5

(Bless thine enemy...

Venerate with love, even the tiger,

That springs to devour thee, dear heart !

it's Mother Parashakthi in that form:

Do thou worship Her, dear Heart !

3

(Bless thine enemy...

தெளிவு

எல்லா மாகிக் கலந்து நிறைந்தபின்
ஏழைமை யுண்டோடா?—மனமே!
பொல்லாப் புழுவினைக் கொல்ல நினைத்தபின்
புத்தி மயக்கமுண்டோ?

1.

உள்ள தெலாமோ ருயிரென்று தேர்ந்தபின்
உள்ளங் குலைவ துண்டோ?—மனமே!
வெள்ள மெனப்பொழி தண்ணரு ளாழ்ந்தபின்
வேதனை யுண்டோடா?

2.

சித்தி னியல்பு மதன்பெருஞ் சத்தியின்
செய்கையுந் தேர்ந்துவிட்டால்,—மனமே!
எத்தனையோடி யிடர்வந்து குழினும்
எண்ணஞ் சிறிதுமுண்டோ?

3.

செய்க செயல்கள் சிவத்திடை நின்றெனத்
தேவ னுரைத்தனனே;—மனமே!
பொய்கரு தாம லதன்வழி நிற்பவர்
பூதல மஞ்சவரோ?

4.

ஆன்ம வெரளிக்கடல் மூழ்கித் தினைப்பவர்க்
கச்சமு முண்டோடா?—மனமே!
தேனமடை யிங்குத் திறந்தது கண்டு
தேக்கித் திரிவமடா!

5.

ENLIGHTENMENT

Becoming whole and oned with all
 Needst thou fear penury, Oh Mind ?
 Once resolved to kill the canker ego
 Room there is none for bewilderment. 1

"One life there is, in all that is !"
 Discerning this, couldst thou lose heart ?
 Steeped in the flood of Grace so cool,
 Oh Mind ! cause there is none for grief ! 2

Knowing the nature of Intelligence
 And the action of its great Power thereof,
 Care we not a whit at all, Oh Mind,
 E'en if myriad troubles surround. 3

Do thy deeds in Shivam moored
 The Lord hath declared, Oh Mind !
 Those that truly follow this faith
 Will they be scared of this earth ? 4

Fearless are they that bathe and delight
 In the bright self's Ocean of Light !
 The honey flood pours through the open sluices;
 Gather it, Oh Mind ! and romp in joy ! 5

கண்ணில் தெரியும் பொருவினைக் கைகள்
கவர்ந்திட மாட்டாவோ?—அட,
மண்ணில் தெரியுது வானம், அதுநம்
வசப்பட லாகாதோ?
எண்ணி யெண்ணிப்பல நாளு முயன்றிங்
கிறுதியிற் சோர்வோமோ?—அட,
விண்ணிலும் மண்ணிலும் கண்ணிலும் எண்ணிலு
மேவு பரா சக்தியே.

1

என்ன வரங்கன, பெருமைகள், வெற்றிகள்,
எத்தனை மேன்மைகளோ—
தன்னைவென ருலவை யசவும் பெறுவது
சத்திய மாகுமென்றே
முனை முனிவர் உரைத்த மறைப்பொருள்
முற்று முணர்ந்தபின்னும்
தன்னைவெனருளும் திறமை பெருதிங்குத்
தாழ்வுற்று நிற்போமோ?

2

CONQUEST OF SELF !

Won't the hands reach out to grasp
 Whatever is seen by the eye ?
 Very Heaven is seen on earth;
 Ha ! Won't it become our own ?
 Did we yearn so much and try so hard
 To become discouraged and tired in the end ?
 Oh thou Parashakthi, pervading everywhere !
 In the Heavens above and the earth below,
 In the seeing eye and the thinking mind ! 1

Whate'er boons or glories or gains,
 Whate'er splendours there are,
 These'll certainly achieved be,
 If but the Self is overcome.
 Even after knowing fully well
 This sacred truth of the seers of old,
 Should we but stand abased without
 Acquiring the art of conquering Self ? 2

பரசிவ வெள்ளம்

உள்ளும் புறமுமா யுள்ளதெலாந் தானாகும்
வெள்ள மொன் றுண்டாமதனைத் தெய்வமென்பார்
வேதியரே. 1

காணுவன நெஞ்சிற் கருதுவன உட்கருத்தைப்
பேணுவன யாவும் பிறப்பதந்த வெள்ளத்தே. 2

எல்லையிடு வற்றதுவாய் யாதெனுமோர் பற்றிலதாய்
இல்லையுள தென்றறிஞ ரென்றமுய லெய்துவதாய். 3

வெட்டவெளி யாயறிவாய் வேறுபல சக்திகளைக்
கொட்டுமுகி லாயணுக்கள் கூட்டிப் பிரிப்பதுவாய் 4

தூல வணுக்களாய்ச் சூக்குமமாய்ச் சூக்குமத்திற்
சூலவுமே நுண்ணியதாய்த் தன்மையெலாந் தானாகி 5

தன்மையொன்றி லாததுவாய்த் தானே ஒரு
பொருளாய்த்
தன்மை பலவுடைத்தாய்த் தான்பலவாய் நிற்பதுவே, 6

எங்குமுள்ளான் யாவும்வலான் யாவுமறி வானெனவே
தங்கு பலமதத்தோர் சாற்றுவது மிங்கிதையே. 7

வேண்டுமோர் வேட்கையாய் வேட்பாராய் வேட்பாருக்
கீண்டுபொரு ளாயதனை யீட்டுவதாய் நிற்குமிதே. 8

காண்பார்தங் காட்சியாய்க் காண்பவராய்க்
காண்பொருளாய்
மாண்பார்ந் திருக்கும், வகுத்துரைக்க வொண்ணாதே. 9

எல்லாந் தானாகி மிருந்திடினு மிஃதறிய
வல்லார் சிலரென்பர் வாய்மையெல்லாங் கண்டவரே 10

THE PARASHIVA FLOOD (THE PRIMIGENIAL SEA)

A flood there is, within and out, And all that exists, is that flood; Hailed as God by Vedic seers. All that is perceived and heart—conceived	1
And all that fosters inmost thought, Take their birth in that flood.	2
'Tis limitless, seamless and all unpropt. "It is, It is not," Think the pandits ever perplexed.	3
As sheer space and Wisdom pure As a cloud that pours variform powers As that which fuses atoms all And disjoins them back again; As atoms gross and the subtle	4
And the subtlest of the subtle, As Essence true of all that is; As that which hath attribute none, And as the Ens non-pareil, It is multinatured and multiform.	5
Omnipresent, omniscient, omnipotent, So it is hailed by various faiths.	6
'Tis the desire of the seeker And the seeker himself; 'Tis the thing so desired And that which yields the thing desired.	7
'Tis the seer, the seen, and the seeing: Its majesty none can ratiocinate. Though It becomes all that is, A few can yet apprehend, the vates say.	8
	9
	10

மற்றிதனைக் கண்டார் மலமற்றார் துன்பமற்றார்
பற்றிதனைக் கொண்டார் பயனனைத்துங் கண்டாரே. 11

இப்பொருளைக் கண்டார் இடருக்கோ ரெல்லைகண்டார்
எப்பொருளுந் தாம்பெற்றிங் கின்பநிலை யெய்துவரே. 12

வேண்டுவவெ லாம்பெறுவார் வேண்டா ரெதனையும்
நீண்டுபுனி யோரவரை யீசரெனப் போற்றுவரே. 13

ஒன்றுமே வேண்டா துலகனைத்தும் ஆளுவர்காண்
என்றுமே யிப்பொருளேர டேகாந்தத் துள்ளவரே. 14

வெள்ளமடா தம்பி விரும்பியபோ தெய்திநினை
துள்ளமிசைத் தானமுத லூற்றாய்ப் பொழியுமடா. 15

யாண்டுமிந்த இன்பவெள்ளம் என்றுநின்னுள்
வீழ்வதற்கே
வேண்டு முபாய மிகவுமெளி தாகுமடா. 16

எண்ணமிட்டா லேபோதும் எண்ணுவதே யிவ்வின்பத்
தண்ணமுதை யுள்ளே ததும்பப் புரியுமடா. 17

எங்கு நிறைந்திருந்த ஈசுவெள்ள மென்னகத்தே
பொங்குகின்ற தென்றெண்ணிப் போற்றிநின்ற
போதுமடா. 18

யாதுமா யீசுவெள்ள மென்னுள் நிரம்பியதென்
ருதுவதே போதுமதை யுள்ளுவதே போதுமடா. 19

காவித் துணிவேண்டா கற்றைச் சடைவேண்டா
பாவித்தல் போதும் பரமநிலை யெய்துதற்கே. 20

They that have This beheld Become free from flaw and pain; They that hold fast to This Shall attain all the Good.	11
Such no further trouble will meet; Blest with everything on earth, They attain the state of Bliss.	12
They can come by all they seek; Yet they seek nought at all ; And men on earth call them gods.	13
The world entire they will rule Though they seek nothing at all: For they dwell ever with This In holy lone communion.	14
'Tis a flood, Oh brother ! that flows at will Into thy heart, a spring of nectar. Very simple is the device that can Cause the fall of this flood of joy For aye and ever into thy heart.	15
Enough if you think of it: The very thought'll help you feel The brimming nectar cool within.	16
Enough if you just think and hail That the all-pervading God-flood Doth in your heart surge and swell.	17
Enough if you chant or ev'n think The God-flood which is everything Doth fill your being full.	18
No need for saffron robe, or matted locks: Contemplation'll do, to attain the state supreme.	19
	20

சாத்திரங்கள் வேண்டா சதுர்மறைக ளேதுமில்லை
தோத்திரங்க ளில்லையுளந் தொட்டுநின்றுப் போதுமடா. 21

தவமொன்று மில்லையொரு சாதனையு மில்லையடா
சிவமொன்றே யுள்ளதெனச் சிந்தைசெய்தாற்
போதுமடா. 22

சந்ததமு மெங்குமெல்லாந் தானாகி நின்றசிவம்
வந்தெனுளே பாயுதென்று வாய்சொன்னாற்
போதுமடா. 23

நித்தசிவ வெள்ளமென்னுள் வீழ்ந்து நிரம்புதென்றுள்
சித்தமிசைக் கொண்ணுஞ் சிரத்தையொன்றே
போதுமடா. 24

No need for sastras, the Vedas four or holy hymns: Enough if your heart is just knit with it.	21
No need for tapas or any sadhana: Enough if you think, Shivam only is !	22
Enough if thy lips articulate: "Shivam that abides ever in all Forever gushes and flows within me."	23
Enough if you bear in heart in good earnest, That Eternal Shiva-flood filleth all your being !	24

உலகத்தை நோக்கி வினவுதல்

நிற்பதுவே, நடப்பதுவே, பறப்பதுவே, நீங்களெல்லாம்
சொற்பனந்தானா?—பலதேரற்ற மயக்கங்களோ?

கற்பதுவே, கேட்பதுவே, கருதுவதே, நீங்களெல்லாம்
அற்ப மாயைகளோ?—உம்முள் ஆழ்ந்த

பொருளில்லையோ? 1

வானகமே, இளவெயிலே, மரச்செறிவே, நீங்களெல்லாம்
கானலினீரோ?—வெறுங் காட்சிப் பிழைதானோ?

போனதெல்லாம் கனவினைப்போற் புதைந்தழிந்தே

போனதனால்

நானுமோர் கனவோ?—இந்த ஞாலமும் பொய்தானோ? 2

காலமென்றே யொருநினைவுங் காட்சியென்றே

பலநினைவுங்

கோலமும் பொய்களோ?—ஆங்கு குணங்களும்

பொய்களோ?

சோலையிலே மரங்களெல்லாம் தோன்றுவதோர்

விதையிலென்றால்

சோலை பொய்யாமோ?—இதைச் சொல்லொடு

சேர்ப்பாரோ? 3

காண்பவெல்லா மறையுமென்றால் மறைந்ததெல்லாம்

காண்பவன்றோ?

விண்படு பொய்யிலே—நித்தம் விதிதொடர்ந் திருமோ?

காண்பதுவே யுறுதிகண்டோம், காண்பதல்லா லுறுதியில்லை

காண்பது சக்தியாய்—இந்தக்காட்சி நித்தியமாய். 4

THINGS UPSTANDING, MOVING

Things upstanding, moving, flying.—

Art thou all but a dream ?

Or so many hallucinations ?

You that learn, hear and think,

Art thou but unreal fancies

Devoid of any deep meaning ?

1.

Oh Heaven, warm sun, bosky wood,—

Art thou all just a mirage ?

Or just a mere fault of vision ?

As things bygone are buried

And lost like stuff of dreams,

Am I too another dream ?

And is this world just a lie ?

2

The concept of time passing

And the many remembered perceptions

And the myriad pictures of the mind,

Are the virtues therein also false ?

If from the tiny seeds do grow

The stately trees in the grove,

Can these be deemed unreal ?

Can it be reckoned a word at all ?

3

If all things seen must disappear,

Shouldn't we see all that is past ?

In vain and empty lies to wallow—

Is this our daily lot to follow ?

Whatever is seen is certain;

Naught is certain that is not seen.

And what is seen is Shakthi true:

This vision 'tis that is Eternal !

4

நாண்

- வாணிற் பறக்கின்ற புள்ளெலாநான்
மண்ணிற் றிரியும் விலக்கெலாநான்
காணிழல் வளரு மரமெலாநான்
காற்றும் புனலுங் கடலுமேநான். 1
- விண்ணிற் றெரிகின்ற மீனெலாநான்
வெட்ட வெளியின் விரிவெலாநான்
மண்ணிற் கிடக்கும் புழுவெலாநான்
வாரியி லுள்ள வுயிரெலாநான். 2
- கம்ப னிசைத்த கவியெலாநான்
காருகர் தீட்டு முருவெலாநான்
இம்பர் வியக்கின்ற மரட கூடம்
எழினகர் கோபுரம் யாவுமேநான். 3
- இன்னிசைமாத ரிசையுளோன்
இன்பத் திரள்க ளனைத்துமேநான்
புன்னிலை மாந்தர்தம் பொய்யெலாநான்
பொறையருந் துன்பப் புணர்ப்பெலாநான். 4
- மந்திரங் கோடி யியக்குவோனான்
இயங்கு பொருளி னியல்பெலாநான்
தந்திரங் கோடி சமைத்துளோனான்
சாத்திர வேதங்கள் சாற்றினோனான். 5
- அண்டங்கள் யாவையு மாக்கினோனான்
அவைபிழை யாமே சுழற்றுவோனான்
கண்டநற் சக்திக் கணமெலாநான்
காரண மாகிக் கதித்துளோனான். 6
- நானெனும் பொய்யை நடத்துவோனான்
ஞானச் சுடர்வாணிற் செல்லுவோனான்
ஆன பொருள்க ளனைத்தினு மொணரூய்
அறிவாய் விளங்கு முதற்சோதிநான். 7

THE SONG OF MYSELF

I'm all the birds that fly in the sky;
I'm all the beasts that roam the earth;
I'm all the trees that grow in the wood;
I'm the wind, the rain and the sea. 1

I'm all the stars that shine on high;
I'm the vast expanse of widening space;
I'm all the worms that crawl on earth;
I'm all the life in the vasty deep ! 2

All the poetry of Kamban am I;
And all the figures that artists draw;
The halls and bowers men wonder at
And all the beauteous towers am I. 3

In the music melodious of maidens I am;
And all the teeming pleasures I am;
I'm all the lies of the unworthy base;
I'm all the misery that endurance tests. 4

Master I am of a million mantras;
And Essence I am of all that moves:
Maker I am of a million tantras;
And He that proclaimed the Vedic Shastras. 5

I'm He that created the Universes all:
And made them revolve in their orbits true,
Unswerving a bit from their appointed paths;
I'm all the beneficent bands of power:
I'm the Cause and the End of all ! 6

I'm He that works the lie called 'I',
And swims through Wisdom's flaming sky;
I'm the Intelligence shining bright,
Oned with all, as the Primal Light ! 7

நாட் 6 வணக்கம்

எந்தையுந் தாயு மகிழ்ந்து குலாவி
 யிருந்தது மிந்நாடே—அதன்
 முந்தைய ராமிர மாண்டுகள் வாழ்ந்து
 முடிந்தது மிந்நாடே—அவர்
 சிந்தையி லாமிர மெண்ணம் வளர்ந்து
 சிறந்தது மிந்நாடே—இதை
 வந்தனை கூறி மனதி லிருத்தியென்
 வாயுற வாழ்த்தேனோ—இதை
 வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரம்
 என்று வணங்கேனோ?

1.

இன்னுயிர் தந்தெமை யீன்று வளர்த்தரு
 ளீந்தது மிந்நாடே—எங்கள்
 அன்னையர் தோன்றி மழலைகள் கூறி
 அறிந்தது மிந்நாடே—அவர்
 கன்னிய ராகி நிலவினி லாடிக்
 களித்தது மிந்நாடே—தங்கள்
 பொன்னுட லின்புற நீர்வினை யாடியில்
 போந்தது மிந்நாடே—இதை
 வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரம்
 என்று வணங்கேனோ?

2

மங்கைய ராயவர் இல்லற நன்கு
 வளர்த்தது மிந்நாடே—அவர்
 தங்க மதலைக ளீன்றமு தூட்டித்
 தழுவின திந்நாடே—மக்கள்
 துங்க முயர்ந்து வளர்கெனக் கோயில்கள்
 குழந்தது மிந்நாடே—பின்னர்
 அங்கவர் மாய அவருடற் பூந்துகள்
 ஆர்ந்தது மிந்நாடே—இதை
 வந்தே மாதரம், வந்தே மாதரம்
 என்று வணங்கேனோ?

3

VANDE MATARAM

This is our motherland, Bharath !
Herein our parents dear had loved and lived
In happy wedlock pure,
Our forebears too in ages past,
Had lived herein and breathed their last;
Full many a noble thought they had,
To enrich the land and make it great:
Won't I remember them and offer thanks
And with my lips sing their praise !
'Salutations to thee ! Mother Salutations !'

1

This our land gave us life,
And sustenance and blessed us.
This is the land of our mothers dear;
It fostered them in prattling childhood;
It saw them grow into tender maids
And gambol and play in the moonlit night;
Their golden limbs gladdened the waters,
As they swam and bathed in pure delight;
I shall sing its praise in grateful tunes:
'Salutations to Thee ! Mother, Salutations !'

2

In time they loved and wives became,
And learnt to manage households great;
They fondled and fed their golden babes
And raised and fostered goodly homes:
Here all around were temples tall
That soared aloft to bless the land;
When our forebears died, their flow'ry dust
Became part of the country's rich humus:
I shall sing its praise in grateful tunes.
'Salutations to Thee ! Mother, Salutations !'

3

புதிய ஆத்திசூடி (பரம்பொருள் வாழ்த்து)

ஆத்திசூடி மிளம்பிறை யணிந்து
மோனத் திருக்கு முழுவெண் மேனியான்
கருநிறங் கொண்டுபாற் கடல்மிசைக் கிடப்போன்
மகமதுநபிக்கு மறையருள் புரிந்தோன்
ஏசுவின தந்தை யெனப்பல மதத்தினர்
உருவகத் தாலே உணர்ந்துண ராது
பலவகை யாகப் பரனிடும் பரம்பொருள்
ஒன்றே; அதனியல் ஒளியுறு மறிவாம்;
அதனிலை கண்டார் அல்லலை அகற்றினார்;
அதனருள் வாழ்த்தி அமரவாழ் வெய்துவோம்.

AATHICHOODI (Invocation)

As the All-white One in mystic silence
Crescent-moon crown'd and sporting 'aathi';
As the dark-hued One supine amidst the sea of milk;
As the One that inspired Mohammed Nabi;
And as the Father in Heaven of Jesus Christ;
The Supreme Being, that is One and the Same,
Though felt in symbols, yet unrealized,
In many forms and ways all religions seek.
Its nature,—Intelligence effulgent.
They're rid of misery that know its state:
Its Grace we hail for Life Everlasting !

எங்கிருந்து வருகுவதோ—ஒலி
யாவர் செய்கு வதோ?—அடி தோழி

குன்றி னின்றும் வருகுவதோ—மரக்
கொம்பி னின்றும் வருகுவதோ—வெளி
மன்றி னின்றும் வருகுவதோ—என்றன்
மதிம ருண்டிடச் செய்குதடி — (இஃதெங்கிருந்து) 1

அலையொ லித்திடும் தெய்வ—யமுனை
யாற்றி னின்றும் ஒலிப்பதுவோ—அன்றி
இலையொ லிக்கும் பொழிலிடை நின்றும்
எழுவ தோஇஃ தின்னமு தைப்போல்—(எங்கிருந்து) 2

காட்டி னின்றும் வருகுவதோ—நிலாக்
காற்றைக் கொண்டு தருகுவதோ—வெளி
நாட்டி னின்றும்மித் தென்றல் கொணர்வதோ
நாத மிஃதெ னுயிரை யுருக்குதே—(எங்கிருந்து) 3

பறவை யேதுமொன்றுள் ளதுவோ—இங்ஙன்
பாடு மோஅமு தக்கனற் பாட்டு
மறைவி னின்றும் கின்னர ராதியர்
வாத்தி யத்தி னிசையிது வோஅடி—(எங்கிருந்து) 4

கண்ண னூதிடும் வேய்ங்குழல் தானடி
காதி லேயமு துள்ளத்தில் நஞ்சு
பண்ணன் ருமடி பாவையர் வாடப்
பாடி யெய்திடும் அம்படி தோழி—(எங்கிருந்து) 5

THE BAMBOO FLUTE

Whence doth it come, Oh Maid ?
And who is making this melody ?

Doth it come from the hillock
Or just from the bough of the tree ?
Or somewhere from the space beyond ?
It hath 'wildered me and crazed my wits,... 1

(When doth it come...

Is it an echo of the sound of waves,
Lapping against divine Jumna's banks ?
Or is it the rustling sound of leaves
Rising like nectar from a bosky grove ? 2

(When doth it come...

Doth it proceed from the forest wild ?
Is it the moon that wafts it on the wind ?
Or the southern breeze from a far country ?
The sound of its music doth melt my heart. 3

(Whence doth it come...

Can it be a song-bird that doth
Warble so well such honeyed fire ?
Or is it the fabled music divine
Of invisible Kinnars from their aery perch ? 4

(Whence doth it come...

Certain 'tis my Kannan's magic flute, Oh Maid:
It's nectar in th' ear but hemlock to th' heart;
It isn't a carol, Oh Maid, but an arrow,
To make us all languish in love and sorrow !

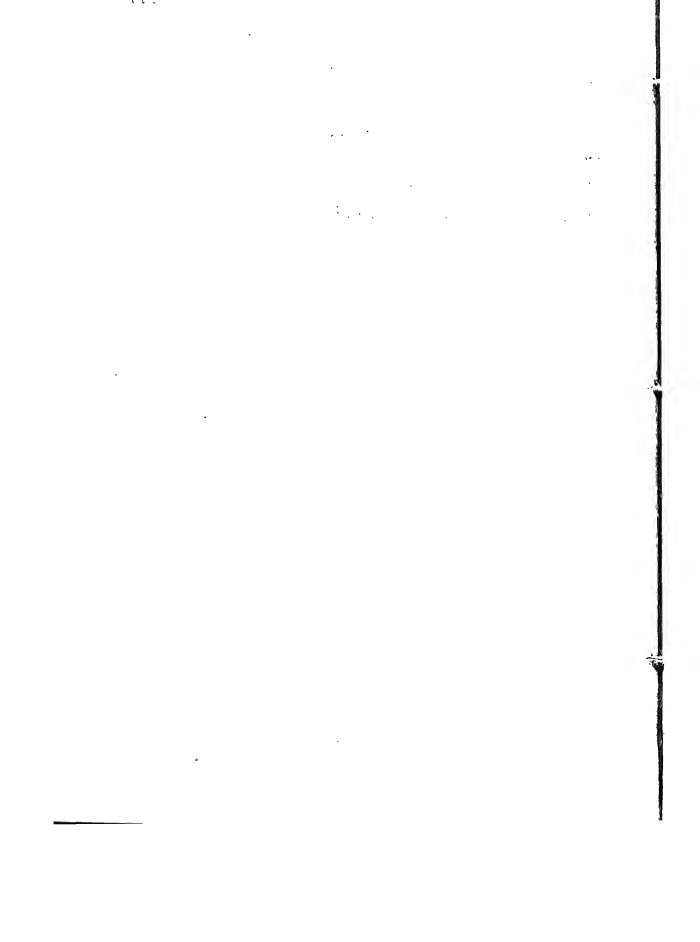
(Whence doth it come...

அக்கினிக் குஞ்சு

அக்கினிக் குஞ்சொன்று கண்டேன், —அதை
அங்கொரு கரட்டிலோர் பெரந்திடை வைத்தேன்
வெந்து தணிந்தது காடு; —தழல்
விரத்திற் குஞ்சென்று மூப்பென்று முண்டோ?
தத்தரிகிட தத்தரிகிட தித்தோம்.

FLEDGLING OF FIRE

'Found I a fledgling of fire.
And in a forest hollow placed it;
The wood entire was burnt down.
The burning flame of valour
Knows nor youth nor age.
Sing tum-te-ta tum-te-ta tum !

Siddhanta, though God is all, all is not God. God is different from Nature. Nature is God's deputy and order is Nature's sergeant.

L. 2 The very act of harmonising contrary elements attests Godhead. This mutual opposition of the elements has also been referred to by Milton :

For Hot, Cold, Moist and Dry, four champions fierce
Strive here for mastery, and to battle bring
Their embryon atoms.

Paradise Lost. Book II Ll. 898-900

L 3 " The grand unification theories in nuclear physics hold that all of nature's basic forces may have evolved from a single force ..." "Each particle of matter is known to have an antimatter counterpart nearly identical with it but of opposite charge or spin. Wherever matter can be made to meet with the antimatter, they are converted into a great flash of energy".

L. 4 **Iswara** : Supreme Being; Lord of the Universe.

L 6 **Wine** : A rich symbol for Bharati the Shaktha

Sacrifice : வேள்வி: Cf. Triloka Sitaram :

“செய்நீர்ந்த செம்பொருளின் நாட்டம் மிக்கு
செய்கின்ற வேள்வி இந்தச் சிறிய வரழவு”.

*

This little life is but a sacrifice wrought
By the spiralling desire to attain the deedless Brahman

(Tr. by T. N. Ramachandran)

L 8 சிவநாட்டியம்: dance of bliss

St. 2 L. 1 **Kindly Light** : The Mother is indeed 'Siva-prakasam' in Saiva Siddhanta.

Cf. Cardinal Newman's famous hymn, 'Lead Kindly Light'

St. 4 L 2 **Soma juice** : John Dowson in his classical Dictionary of Hindu Mythology has this to say about the soma juice. 'The juice of a milky climbing plant, extracted and fermented, forming a beverage offered in libation to the deities. Its exhilarating qualities were grateful to the priest and the gods were represented as equally fond of it.

Soma : *Codulius cordifolius*. As the moon waxes and wanes, the leaves of somavalli blossom and wither in the progression of one to fifteen.

This is one of the poems translated into English by the Mahakavi himself. Bharati's own rendering of this line runs like this :

'Luminous thought is our Soma wine'.

St 5 L 6 **megapolis** : Cf. "Your house is your larger body". Kahlil Gibran.

St 6 L. 2 **many - chambered mighty fort** : Cf. "In our Father's house there are many mansions".

St. 8 L 5 **three-fold possessions** : These are the possessions of what is collectively known as 'Thrikarnam'—Mind Body and Speech.

2. Song of Kaali காளிப்பாட்டு

Kaali is everywhere. She is everything.

St. 1 L. 7 **Gnosis** : Chambers defines this word as mystical knowledge. It may be further paraphrased as Divine Wisdom or Knowledge manifesting itself through intuition.

3 Hymn to Kaali காளி ஸ்தோத்திரம்

Make perfect your body, mind and soul.

The message in this poem is the same as that of the Kaushitaki Upanishad.

St. 4 L. 1 : **Meru** : The Olympus of the Hindus.

St. 7 L. 4 **Yali** : A mythological lion-faced animal, with an elephantine proboscis and tusks; a common architectural motif in Hindu temples.

4. Gift of Kaali ஹே காளீ !

Bharati implores Kaali to fulfil Herself through him.

St. 2 L. 4 **foison** : 'Plentiful harvest' as in Shakespeare.

Compare : "Earth's increase, foison plenty
Barns and garners never empty"

—*The Tempest*

5. In Praise of Maha Kaali மகாகாளியின் புகழ்

Behind the varied manifestations of Time and space and the Universe, there is but the Two in One Power of the Divine Shiva in Shukthi. This concept of Shiva-Shakthi is basic to Saiva Siddhanta. (அம்மையப்பர்)

St. 1 L. 1 **Scarab divine** : The *scarabei sacre* of the ancient Egyptians. The insect in its patient journey across the desert rolling its ball of dung full of its eggs, was to the Egyptians a symbol of the eternal journey of the Sun across the heavens.

L. 3 **Tree** : Cf. The Tree Yggdrasil, the World Tree of Scandinavian mythology that, with its roots and branches binds together heaven, earth and hell.

L. 6 **Addhva** : The path or the way for Release. It is the means by which the Soul is freighted with Karma. It is also the path of Release. Addhvas are six in number namely, Vannam, Padham, Mantram, Bhuvanam, Tattwam and Kalai.

L. 14 Cf, Nadha Brahman

St. 2 L. 1 **'Love embodied She causes Pain'** : This is known in Tamil as 'மறக்கருணை'. She is cruel only to be kind.

Ens : A Latin word meaning entity, being. Coined as present participle of 'esse' 'to be', 'to exist'.

This is a rare word indeed, the only equivalent to (பரம்) பொருள் in Tamil,

'Eternity is properly the duration of an uncreated Ens'.
Ens Primum : First Ens' according to Paracelsus, is the essence of a substance which constitutes its virtue and efficacy.

ens entium : Being of beings, absolute being, supreme being; (either abstract or personified : பரப்பிரகம்மம்)'.

Note the magnificent sweep of a metaphysical mind in dealing with Time and Space and the benign puissance behind both:

St. 3 L. 3 **Pralaya** : Also known as Samhara. According to Saiva Siddhanta, everything is resolved into Maya, which in turn is resolved into Shakthi and which in turn is resolved into Shivam. This is “பிரளயம் or ஒடுக்கம்” or Samharam. In Shaktham however Shakthi is paramount.

L. 10 **fineless** : Without finite boundary, as in Shakespeare.

6. **Muthumari** முத்துமாரி

Of what avail is all learning without understanding ?

St. 2 L. 1 **fuller's earth** : ‘to full’ (pronounced ‘fool’) is to scour and cleanse; fuller's earth is a kind of earth capable of absorbing grease and dirt.

There is no cure for folly. The poet is lamenting over the tyrannical hold of folly over men's minds.

7. **Desa Muthumari** தேசமுத்துமாரி

The faithful never encounter fall.

St. 7 L. 3 **Ambika** : Goddess Shakthi-one of the names of Shiva's consort.

Bharati is not a weeping philosopher. He is an optimist who believes Joy to be the very stuff of life.

The poet is praying for Yogic beatitude through which he can transmute the whole world of man.

St 1 L. 2 **Veera** : Durga, celebrated in Tamil as 'Kotravai, (கொற்றவை) In no other pantheon, is there a goddess like unto 'our own Veerai' the embodiment of heroic power and martial valour.

St. 3 L. 9 **Neeli of ebon-hue** : Kaali the Black is also Neeli the Blue.

St. 4 **Didst thou think.....death ?** Cf. Keats. Ode to a Nightingale :

"The weariness, the fever, and the fret,
Here, where men sit and hear each other groan;
Where palsy shakes a few, sad, last, grey hairs..."

St. 5. L. 3 **The fruits of my evil deeds...** Sanjitham : "the corpus of the accumulated unspent force of a man's actions in all his past lives". (V.V.S. Aiyar in "The Kural" or "*The Maxims of Thiruvalluvar*").

St 6 L. 6 **Day-Star** : The Sun : as in Milton's '*Lycidas* :

"மதவேள்" : The God of Love : 'வேள்' means King of Kings; "மன்மதவேள்" by elision has become 'மதவேள்'

St. 6 L. 7 **Learn** : to teach.

St. 8 L. 5 **Copper base into solid gold** : Devotional tradition has it that if the verdigris in copper is removed, it

becomes gold. In other words, if the 'aanava malam' that is the inborn blemish of the soul is removed, it becomes god-like or gold-like;

“போய் பிழையும் புழுதருவான் நின்றனவும்
தீயினில் தூசாகும் செம்பேலோ ரெம்பாவாய்!”
—ஆண்டாள் திருப்பாவை

Norman Cutler translates this as follows :

“The karma of past deeds
That which is yet to come
Will vanish like dust in a flame”.

St. 8 L. 10 **Virtue** : As in Milton frequently, in the sense of efficacy or power.

Bharati wants to make an El Dorado of his land. He wants man to become superman and the land to become a heaven on earth. It is men who make a country what it is.

St. 9 L. 6 **Kali to quell** : Cf. Vinayakar Naanmani Malai :

“பொய்க்கும் பவியை நான் கொன்று
பூலோகத்தார் கண் முன்னே
மெய்க்கும் கிருத யுகத்தையே கொணர்வேன்
தெய்வ விதியிஃதே.”

..... I will

Kill Kali the falsifier, and usher in
Krita Yuga true, before the eyes of the earth-born;
Know this to be the divine Will of God. (*Tr. T. N. R.*)

Kali : “The age of darkness, falsehood unrighteousness,
cunning and cruelty”

St. 9 L. 8 **Murk of falsehood** :

Cf. What is dark in me illumine
What is low raise and support.

(Milton : *Paradise Lost Book I*)

St. 10 L 5 **Paartha and Kannan of yore:** Nara-Narayana Bharati has a special affection and fascination for Krishna-Arjuna.

L. 10 **Mistress of Omkara :** Om-The Logos.

This is Kenosis, "the self-limitation of the Logos in incarnation"

9. **Hymn of Praise** போற்றியகவல்

This is Saint Manickavasagar's 'Hymn of Praise' in little.

Ll. 2—4 "You who make...protect them too"

Cf. Devi Mahatmyam

"You are the Mother of the Universe
its cradle and grave as well ;
Creatrix, preserver and destroyer,
these your divers roles of play".

(Tr: Dr. K.R. Srinivasa Iyengar)

Ll. 5-7 This is far beyond the pantheism of Wordsworth

...a sense sublime

Of something far more deeply interfused,
Whose dwelling is the light of the setting sun,
And the round ocean, and the living air,
And the blue sky and in the mind of man;
A motion and a spirit that impels
All thinking things, all objects of all thought,
And rolls through all things".

Gf. Henotheism: Worship of single gods; and Max Mueller's 'Gathenotheism', by which he means the worship of one god after another, which again is different from polytheism as known to us.

10. Prayer to Parashakthi காணிநிலம்

Man's needs which can easily be fulfilled, are but a few.

Cf. Pope's 'Ode on Solitude' :

Happy the man, whose wish and care,
A few paternal acres bound,
Content to breathe his native air,
In his own ground.

Compared to Bharati's famous poem, Pope's, pales into insignificance. The poet here offers his very valiancy in verse in exchange, to protect and guard this universe. The altruistic note in Bharati's poem is missing in Pope's.

arable : Bharati does not want any part of the 'stubborn glebe' which does not yield, but a little arable land which will satisfy his needs.

Prof. P. Mahadevan, the great biographer of Bharat has hailed this poem for its wonderful note of 'arcadian communism'.

Compare : Tolstoy's famous short story : "How much land does a man require ?".

As my friend T.N.R. would say, the entire story of man's progress from three-foot cradle to six-foot grave, ends with an excess gain of barely three feet !

Compare again : "Omar Khayyam's well-known stanza :

Here, with a loaf of bread beneath the bough,
A book of verse, a cup of wine,
And thou beside me singing in the wilderness,
And Oh! wilderness is paradise enow!

Bharati's companion is his own lawful wedded wife, comely, chaste and good.

11. Mahashakthi Quatrains மஹாசக்தி வெண்பா

Joy and Wisdom are redefined by Bharati. It is faith in Her that removes grief. Bharati teaches us how to travel 'on life's common way in cheerful godliness'.

Compare : J. H. Newman

There is in stillness oft a magic power
To calm the breast when struggling passions lower;
Touched by its influence in the soul arise,
Diviner feelings, kindred with the skies.

12. Om Shakthi ஓம் சக்தி

The only way is the path of faith

Lines 1 to 4 in the original are a challenge to any translator. At any rate they have been to the present one :

Justness (Justice) and valour are marked by the heart and the arm. The poet with a wonderful unconcern and felicity, characteristic of Shelley, has mixed up the concrete and the abstract in this imagery. Justness marks the heart; valour, symbolised by the sword, adorns the arm; the many troubles or ills that beset the humans are mere fleecy to Her; the glance of Her eyes is like blazing fire.

The word 'நேர்' means 'before' as well as 'equal to'. It is difficult to pin down the poet's thinking here because the form has taken over the thought.

Justness and valour are like jewels that adorn :

Cf. 'Crest Jewel of Discrimination' 'விவேக குடாமணி' translated by Christopher Isherwood.

Because of his justness, as dictated by his heart, a man may run into many blights and ills. He should be able to

meet and overcome them, by the power of his sword-arm
If he is not able to surmount them, then there is always
Shakthi at his side, (like his guardian angel), before whose
fiery glance all these blights and ills will burn away like
mere fleece. This is the only way to explicate these
wonderfully compact and terse opening lines of this poem
Before the translator arrived at the version used in the
present translation, he had to wrestle with three other
aliteres:

1. The heart is marked by justness true
And the arm by the bright sword gem-inlaid;
All blights and ills before her eyes
Like mere fleece do burn away.
2. Blights and ills are like fleece
Her glance is like a burning fire.
3. The ills that ail us are like fleece
While Her glance is like a burning fire.

13. **A Tuneful Veena** நல்லதோர் வீணை

“காணு விழியுங் கருதா மனமும்
வீணய் விடமுன் விதியோ விதியோ”

—அருணகிரிநாதர்

Compare :

Sure, he that made us with such large discourse
Looking before and after, gave us not
That capability and god-like reason
To fust in us unused.

(*Hamlet*)

Compare again :

-- that noble and most sovereign reason
Like sweet bells jangled, out of tune and harsh;

(*Hamlet*)

And again :

And now my tongue's use is to me no more
Than an unstring'd viol or a harp
Or like a cunning instrument cased up
Or being open, put into his hands
That knows no touch to tune the harmony.

(Richard II)

According to Prof. T.R. Kuppaswami, Principal Saranathan used to quote Bharati's "நல்லதோர் வீணை" in this context when he was lecturing on Richard II.

Cf. Tennyson's Ulysses :

How dull it is to pause, to make an end
To rust unburnished, not to shine in use !

14. Parashakthi பராசக்தி

Asathoma Sathgamaya ;
Thamasoma Jyothir gamaya ;
Mritayorma Amritam gamaya ;

St. 1 Ll. 1—3 : **Tales** : Bharati's short stories ; Bharati himself has this to say on our tales and myths in his "உயிர் பெற்ற தமிழர் பாட்டு".

The stories we know are false ;
But they show the way of life on earth ;
They teach well....

(Tr. T. N. R.)

Poems : The whole body of his poems.

Epics : The great epyllion, "Panchaali Sapatham."

Dramatic verse : Kuyil Paattu; his playlets;

Lives of people : Guru Govind Singh, Chatrapathi Shivaji, Tilak, Gokhale and a host of others.

St. 2 Ll. 8 : **Wonder-charged**.....: His Kuyil Paattu.

Had he but lived his full term of life, oh, what a great corpus of inspiring literature, Bharati would have left

behind ! But then, like Shelley and Keats and Toru Dutt and B. Rajam Iyer, Bharati too was claimed by the Gods before he could fulfil himself as indicated in this poem where he hints at his desire to do 'things unattempted yet in prose or rhyme'

St, 2 L. 3 : **To weld the race of man as one** : Bharati's constant theme : the union of all mankind for the entire good of all.

Compare : Vinayakar Naan Mani Malai : St. 21

ஞானகாசத்து நடுவே நின்று நான்
பூமண்டலத்தில் அன்பும் பொறையும்
விளங்குக : துன்பமும், மிடிமையும் நோவும்
சாவும் நீங்கிச் சார்ந்த பல்லுயிரெல்லாம்
இன்புற்று வாழ்க' என்பேன் !

From wisdom's Vast Expanse,
I will proclaim : 'May love and forbearance
On earth prosper; rid of pain, penury,
illness and death, may all lives in delight
Dwell.....'

(Tr. T.N.R.)

St. 3 : Vanee is invoked as the muse of literature or poesy here : but Parashakthi, the universal spirit, wants it to be consecrated to Her. Milton wants the spirit of God to preside over his genius and guide him.

chiefly thou, O spirit, that dost prefer
Before all Temples the upright heart and pure,
Instruct me, for Thou know'st; Thou from the first
Vast present and with mighty wings outspread
Dove-like satst brooding on the vast Abyse.....

(Paradise Lost Book I : Invocation)

Over and apart from the nine Muses, the daughters of Memory, there is the tenth Muse whence they draw their origin.

Cf : Be thou the tenth Muse, ten times more in worth.
Than those old nine which rhymers invoke.

(Shakespeare. Sonnet 38)

St. 4 Even the very workings of Nature like the wind and the rain are Her way of making poetry.

உமை கவிதை செய்கின்றாள்' எழுந்து நின்றே
உரைத்திருவோம்' பல்லாண்டு வாழ்க என்றே!

—பாஞ்சாலி சபதம்

St. 5 L. 3 **errancy in word** : She is beyond all words. The quandary or the predicament of the poet is that he is compelled to express the inexpressible; But still he does communicate : even if he does it through just glimpses !

Compare : சொற்களின் மர்மங்களை உணர்ந்த கவிஞர்கள்
தாம் சொற்களுக்கு அப்பாற்பட்ட இன்பங்களைச் சுட்டிக்
காட்ட சொற்களுக்கு கட்டளையிட வல்லார்கள்

—நிருலாகிதாராம்

Only the poets well-versed in the secret lore of words can competently command and compel the words to point out the delights inexpressible in words.

(Tr. by Prof. M. S. Nadar and T. N. R.)

15. Dance of Shakthi சக்திக்கூத்து

She deigns to grace us as is fit

St. 4 L. 3 : Words are like incantations; they have a magic power. Cf. Tolkappiyam.

நிறை மொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த
மறை மொழி தாமே மந்திரம் என்ப.

—தொல் : 1427

Mantras are self-fulfilling mystic utterances.

16. Shakthi சக்தி

Shakthi : Sir John Woodroffe in his 'Introduction to Tantra Shastra' says : 'Devi, as Sati, Uma, Parvati and Gauri, is the spouse of Shiva. It was as Sati prior to Daksha's sacrifice (dakshayagna) that the Devi manifested Herself to Shiva in the ten celebrated forms known as dashamahavidya referred to in the text Kaali, Bagala, Chinnamasta, Bhuvaneshvari, Matangini, Shodashi, Dhumavati, Tripurasundari, Tara, and Bhairavi'.

Bharati's poem translated here is indeed an explication in a nut-shell of the divine decamorphosis of Devi.

'Rest implies Activity; and Activity implies Rest; behind all activity there is a static background. Shiva represents the static aspect of Reality and Shakthi the moving aspect. All is real, both changeless and changeful' – (Sir John Woodroffe in his 'The Serpent Power'.)

Cf. The principles of Potential Energy and Kinetic Energy. Shiva is Potential Energy and Shakthi, Kinetic.

The primal source of energy is the nucleus of the atom; made up of protons and neutrons spinning inside; while round the nucleus are the electrons fast-moving round

and round the nucleus. Compared to the speed of the electrons, the protons and the neutrons inside the nucleus may be considered relatively static. Again, the apparently still particles of matter are actually in a state of rapid motion.

Cf. T. S. Eliots 'The still point of the dance', (Four Quartets)

Compare also; The spinning top and the whipping cord-

சாட்டி நிற்கும் அண்டமெலாஞ் சாட்டையிலாப் பம்பரம் போல்.
ஆட்டுவிக்கும் குற்றுவத் தண்ணலார்

—குற்றுவக்குறவஞ்சி

17. We sing the Praise வையமுழுதும்

Bharati is no peevish scorner of the world. He would like to drink life to the lees.

Cf. Wordsworth : 'Skylark'

Type of the wise who soar but never roam
True to the kindred points of heaven and home.

St. 3 **Monadic** : Cf Leibnitz's monad : The ultimate-irreducible unitary state.

St. 7 L. 6 : Cf. Shelley : Adonais; 'the white radiance of eternity.

Cf. Henry Vaughan 'I saw Eternity the other night, like a great ring of pure and endless light.

18. Shakthi-an Exposition சக்திவிளக்கம்

To realize that the Magna Mater, the Seed of All and the Womb of All is the Primal Power behind All—is indeed true knowledge or Gnosis. One should come by this Gnosis, while yet alive. This is possible only by the grace of Grace.

St.1 Ll. 1-2, Compare Siva-Gnana Botham Sutra 2:

அவையே தானே ஆய்இரு வினையின் போக்கு வரவு
புரிய ஆனையின் நீக்கமின்றி நிற்கும் அன்றே.

'He.....abides in inseparable union with the Power...
(Tr. by Gordon Matthews)

Compare again : Tiru Arut Payan :

தன் நிலைமை மன் உயிர்கள் சாரத்தரும் சத்தி
பின்னம் இலான் எங்கள் பிரான்

—திருவருட்பயன்

Grace-Satthi's own nature true—,she doth grant
Unto the souls sempiternal; our Lord
From Her is inseparate for ever.

(Tr. by T.N.R.)

"Only when united with Shakthi has Shiva power to
create but without Her the Deva cannot even stir".

Anandalahari, 'Wave of Bliss. (Tr.by Woodroffe)

St. 5 Ll.3-4 : 'To conquer life is the key to joy, to win our
life while yet alive :

From these lines was derived the philosophy of surplus life by the late-lamented Triloka Sitaram, the first and the last pithamaha of the Deva Sabha, the spiritual White Company of latter-day 'Amritas', since disbanded after his untimely death in 1973.

Compare this surplus life philosophy with Marcus Aurelius, 'Meditations' Chapter 56 : 'think of thyself as one dead—one whose existence is now closed, and live thy days that are left thee in harmony with Nature as though they were but a sequel to thy life".

**

St. 7 : The Veda calls the fourth, 'Chathurtham'; this is otherwise called Brahmam or Ens Entium.

It is this supreme Brahmam that energises the other three—the Primal Source whence they derive their power.

19. The Mahashakthi Pentad மஹாசக்தி பஞ்சகம்

"Ever at peace I'll established be"

St. 1 L. 1 : **Karana** : 1. Intellectual faculties

(மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம்)

2. Organs of sense or Indriyam.

3. Organs of action

(Winslowe's Dictionary)

Thanu : Body.

L. 4 : **Mara** : The God of Love ; the Indian Eros.

Compare with "The Decad of Dread" by St. Manickavasagar
'அச்சப் பத்து' (Tr. by Dr. G.U. Pope)

St. 2. Ll. 2-4 : Shakespeare refers to this very state of absolute equanimity, in "Hamlet".

For thou hast been

As one in suffering all that suffers nothing,

A man that Fortune's buffets and rewards

Hast ta'en with equal thanks ;

And blessed are those whose blood and judgment

Are so well commingled

That they are not a pipe for Fortune's finger

To play what stop she please.

The nature of a Sthitha Prajna or a realised soul :

செற்றிலென் சீவிலென் செஞ்சாந்தனியிலென்

தத்துவஞானிகள் தன்மை குன்றூரே

—திருமுனி

The Jivan-Mukta according to Dr. K.R.S. Iyengar, can be in this world without being a slave of it.

The ocean of delusion crossed
The monsters of hate and infatuation destroyed
The Yogi, now a self-illuminated ecstatic
Is crowned in the peace of the Self.

Dr. K.R.S. Iyengar in his translation of
the "Atma Bhoda" of Shankara.

St. 4. Ll. 8-9 : This apparent contradiction in the complexion of Mahashakthi is resolved by Bharati himself in his "Panchaali Sapatham", thus :

She that joys in ghouls, murder and carnage,
She that doth ride the lion and guardeth all,
She who has for Her innumerable hosts,—
Pain, Slaughter, Evils unspeakable, Death and
[Ennui,—

She, the great queen, whom Black Death
That rides the he-buffalo serves
Not commanded but by sheer divination :
She that is attended by Her train
Auspiciousness, Wealth, Immortality,
Godly Renown and glorious Learning,
She who is creation and Absorption,
She who becomes and disbecomes,.....
The white complexion symbolises the creative and
the black, the destructive aspects of Mahashakthi

Compare again : "Bharati"

கறுத்த மாரியின் பேர் சொன்னால்

அந்தக் காலனும் அஞ்சுமடா

—வண்டிகாரன் பாட்டு

St. 5 L. 4 **fond mind** : fool mind ;

Ll. 7-8 : This is the advaitic consummation : the goal of Bharati.

20. In Praise of Mahashakthi மஹாசக்தி வாழ்த்து

The same double aspect of creation and protection on the one hand and destruction on the other, is the theme here too.

Cf. திருவண்டப்பகுதி

அண்டப்பகுதியின் உண்டைப் பிறக்கம்
அளப்பருந்தன்மை வளப்பெருங்காட்சி
ஒன்றனுக்கொன்று நின்றுஎழில் பகரின்
நூற்றொரு கோடியின் மேற்பட விரிந்தன
இந்நுழைததிரின் துன்னனு புரையச்
சிறியவாகப் பெரியோன் ;

—திருவாசகம்

The development of the sphere of the elemental
universe,

Its immeasurable nature and abundant phenomena,

If one would tell their beauty in all its particulars,—

As when, more than a hundred millions in number
spread abroad,

The thronging atoms are seen in the ray that enters
the house,

So is He the Great One, Who exists in the minutest
elements.

(Tr. by Dr. G.U. Pope)

St. 6: L. 1: **Ocean of mind** : Cf. Manasarovar, The Lake of the Mind.

My mind to me a Kingdom is; (Sir Edward Dyer)

time are annihilated. The dance of annihilation becomes a dance of bliss.

Prof. P. Mahadevan has given the title "The Dance of Doom" to his wonderful translation of this great poem.

Dr. Prema Nandakumar, however, prefers the title, "In time of the breaking of the worlds", taking her cue, as she herself says, from Thomas Hardy.

According to Saiva Siddhanta, when Shakthi gets oned with Shiva, Samharam (பிரளயம் or ஒடுக்கம்) is complete.

As Bharati says :

ஆதியாஞ் சிவனுமவன் சோதியான சக்தியுந்தான்
அங்குமிங்கு மெங்குமுளவாகும்—ஒன்றே
யாகினால் உலகனைத்தும் சாகும்.

Shiva Primordial and his light Shakthi
Do pervade here, there and everywhere !
If they be oned,
All the world will dissolved be ! (Tr. by K. G. S)
(See note on 'In Praise of Mahakaali' Page 3)

Cf. தேன்புக்க தண்பனை குழ்தில்லைச் சிற்றம்பலவன்
தான்புக்கு நடட்டம் பயிலும் அது என் ஏன் !
தான்புக்கு நடட்டம் பயின்றிலனைல் தரணியெல்லாம்
ஊன்புக்க வேல் காளிக்கு ஊட்டு ஆம் காண்காழலோ !

The Lord of Sacred court in Tillai begirt with
paddy-fields of honey
Entered there and does perform the mystic dance.
Why this my dear?
Had he not thus entered and this dance performed,
all worlds would have
Been good food for Kaali with her flesh-stained
trident, Sazhalo !
(திருச்சாறம்) (Tr. by K. M. Balasubramanian)

The opening stanza of Bharati's poem brilliantly conveys the concept of excess becoming its own opposite. Beyond the maximum point of receptivity, the sensory perceptions become dead, if not annihilated. Rhythm when it exceeds a certain point, becomes unbearable in its intensity.

Dance is a creative act; when the rhythm and the velocity become "super natural", the dance becomes destructive !

Sound when it exceeds certain decibels can't be heard- (Cf. "The Nine Tailors" by Dorothy Sayers and "The end of Fu Manchu" by Sax Rohmer). Sound can be lethal at a certain stage.

The eye cannot stand light beyond a certain unit of brilliance. Lightning can blind the eyes.

Compare Triloka Sitaram :

இருள் எனக் காணுகின்ற இன்மைபோ
ஒளியின் பெருக்காய் இருப்பதைச் சொல்லி வைத்தேன்
இருநிலம் விதையின் கூட்டம்.....

The nose, it cannot stand beyond a certain degree of fragrance; it starts to bleed. Excess of any of the sensations can become fatal.

Compare again :

கண்டுகேட்டு உண்டுஉயிர்த்து உற்றறியும் ஐம்புலனும்
ஒண்தொடி கண்ணே யுள —குறள் 1101

பரிதியார் உரை : விளக்கு கண்டு அழிந்த விட்டிலும் யாழ்
கேட்டு அழிந்த அசுணமும், இரை கண்டு அழிந்த மீனும்,
செண்பக மணம் உண்டு அழிந்த வண்டும், மெய்யின்பம்
கண்டு அழிந்த யானையும் ஒவ்வொரு புலனால் அழிந்தன.

Unable to bear the frenzy of the dance, the worlds break into pieces. Harmony in excess becomes its reverse.

St. 2 L. 1 The five elements resolve themselves into their essential virtues (தனிமாத்திரை). These essences in the reverse process telescopically merge into the preceding virtue, one by one, till at last only 'sabda' or sound is left.

L. 2 Even this, says Bharati, is drowned and lost in Shakthi's current.

St. 2 L. 4 This is not the elemental light or the phenomenal light for there are no elements now ! This is therefore the light of Shakthi, who is dancing ecstatically so fast that even Her chinta' (mind) is described to be slipping from Her !

L. 5 The dance would have been endless but for the interference of Shiva.

அருதீ 'Fire' symbolic of Her death-dealing dance :

St. 3 L. 1 **chaos** : Here the void. In Sri Aurobindo's words, it is 'the fathomless zero'. "This can otherwise be called 'spirit space'.

Space primordial loses its shape as it shivers in panic. Space here is not ether. It is perhaps Milton's 'Empyrean Vast'.

Cf.

நெறிகொள்

வெளியில் வெளியில் வெளியன் வெளியில்

ஒளியில் ஒளியில் ஒளியன் ஒளியில்

அளியில் அளியில் அளியன் அளியில்

அளவில் அளவில் அளவன்

‘நெஞ்சு விடுதூது’ — உமாபதி சிவாச்சாரியார்

He is the One of space righteous that sustains
The inner space of space; He's the Light
That lights the light by the Grace begotten;
He is the Gracious One, the Giver of Grace,
To the Grace; immeasurable He stands
Pervading all.

(Tr. by T. N. R.)

St. 3 Ll. 2—3: Even Her own cohorts used to Her
frenetic dance, are unable to keep track of Her movement.

L. 4: This is not just fate here: This is a divine order
supra-cosmic. This higher order itself is thrown out of
gear now.

Compare: Panchaali Sapatham (Book IV 'அதர்மக்
குழப்பம்')

St. 4 Ll. 1—2: The minions of Shakthi nearest to Her,
try to keep time to Her dance of Doom, as they thrash
about butting their heads with a dreadful crash.

St. 4: **Time :**

Cf.

And thought is the slave of life,
And life is Time's fool,
And Time, that takes survey of all the world,
Must have a stop.

(Julius Caesar)

Compare: Triloka Sitaram's translation of St. Augustine's
Conundrum: 'Time came out of the future which did not
exist yet, into the present which had no duration, and
went into the past which had ceased to exist'.

நானே பிறந்து நகர்ந்திவ்

வேளை புகுந்து விரைந்து

நெருநல் கரந்தது காலம்

The eternals negate Time; Chiranjeevis, they have
beyonded Time.

Compare St. Arunagirinathar :

காலத்தை வென்றிருப்பார்
மரிப்பார் வெறுங்கருமிகளே

—கந்தரலங்காரம்

Compare Bharati himself :

காலக் கடலினுக்கோர் பரலமிட்டேன்
அன்னை கால் படிமினே !

—பாரதி நவரத்னமாலை

(See note on The Wood of Time in 'In Praise of Maha-
kaali' Page 3)

He and She are there. We are unable to comprehend this situation because our understanding is time-bound time-oriented.

Cf. Dame Edith Sitwell; "Goethe said 'Time is an element'

Eternity is said to be not an extension of Time, but an absence of it"—Graham Greene

Compare the seeker Siddhartha's statement to Govinda in Hermann Hesse's novel "We suffer the illusion that time is something real. Time is not real, Govinda ! I have realized this repeatedly".

"Time is a creation" : Triloka Sitaram :

காலம் என்ற கற்பனைக்கே மயலாகி"

According to Saiva Siddhanta, time gets created. It is the first of the second group of tattwas called, Vidya Tattwa. The other two groups are Siva Tattwa and Aanma Tattwa. All tattwas ultimately get resolved into Maya, Maya resolves into Shakthi, Shakthi into Shivam....
(ஒடுக்கம்)

St. 5 L. 2 It is He who changes Her fury into loving kindness, by His lordly stance in lonely splendour !

“ Father plays the role of mother here and the mother that of the father. This unique transference of the roles, for the nonce, is full of mystic significance”

(T. N. Ramachandran)

“A timely interference takes place beyond time”

22. Mahashakthi மஹாசக்தி

God can be seen only by His own Light

As a Shaktha, when Bharati refers to Chandra, he means only the chandramandala of the yogis. Bharati sees Kaali or Shakthi in the light of this Chandra, which is described by Sir John Woodroffe as follows, in his “The Serpent Power.”

“The Ajna Cakra has two petals and is white.....the presiding deity of the Cakra, Hakini is in the pericarp..... Above Her, within a Trikona, is Itara Linga, which is lightning-like, and above this again, within another Trikona, is the inner Atma (Antar-atma), lustrous like a flame. On its four sides, floating in air, are sparks surrounding a light which by its own lustre makes visible all between Mula and Brahmarandhra. Above this again, is Manas, and above Manas, in the region of the Moon, is Hamsah, within whom is Parama-Siva with His Sakti”

St. 1 Ll. 1—2 : Cf. ‘அவனருளாலே அவன் தாள் வணங்கி’ Bharati beholds Kaali with Her own light for no other light can reveal Her. Hence the declaration that he has surrendered to Her in refuge, in the very next line.

Till this vision is come by, all devotion is inchoate or unformed.

LI. 3—4 : Beyonding the flesh and conquering the senses and even the inner sensorium (Antakaranam), the devotee discovers his true self.

L. 5 : This is Kaali-Geeta !

Also known as 'ஏகனாகி இறைபணி நிற்பல்.'

St. 3 : This state is spoken of as follows :

“தன்னில் உலகைக் காண்டலும்
தன்னை உலகாய்க் காண்டலும்”

This is in other words, the Viswarupa of the soul.

In such a state, as Blake would have it, one can hold infinity in the palm of the hand and Eternity in an hour !

The macrocosm is seen in the microcosm and vice versa !
The same message is also found in 'Kannan my Sadh guru'

“சந்திரன் சோதியுடையதாம்—அது
சத்திய நித்திய வஸ்துவாம்”

—கண்ணன் என் சற்குரு.

23. Prayer to Mahashakthi மஹாசக்திக்கு விண்ணப்பம்

Bharati prays for Entelechy or extinction

“மோகம்” does not mean ‘passion’ here but only ‘delusion’. “காமம், குரோதம், மோகம், மதம், லோபம், மாற்சரியம்” are the six enemies of the soul.

If desire (காமம்) is not fulfilled, anger (குரோதம்) is the result. Mental equilibrium is thus upset, resulting in delusion (மோகம்). Delusion inspissates itself into egoity (மதம்). In this hardened egoity, one becomes self-centred and miserly. When any one interferes with this state of selfishness (லோபம்), vengefulness (மாற்சரியம்) results.

Bharati's (மோகம்) is thus the delusion which includes or comprehends desire and ire.

All suffering ceaseth for a man when he hath conquered
Utterly, desire, anger and delusion.

(Tr. by V.V.S. Aiyar)

St. 1 L. 3 : தேகத்தைச் சாய்த்துவிடு : Remove the consciousness of my flesh (சிந்தனை) or make me dead to it. Either I conquer the thought of the flesh or kill all such thought.

This is not just escapism or a ruse to get away from the insistent clamouring of the flesh (மெய்மறத்தல்) through some dull opiate or other, sinking Lethe-wards into mere forgetfulness or oblivion, but a total unconcern with the flesh, with this fleshy tabernacle, called body, a total transcendence (மெய்வெல்லல்).

L. 4 : Bharati wants to be soul-conscious beyonding the body, killing consciousness of the body.

L. 6 : 'யோகத் திருத்திவிடு' :

யோகம் கைகூடக் கிடைக்கப்பெற்றது ஊன்பிறவி'

This corporeal frame has been given for a specific purpose, (i.e.,) practising yoga. If it is not put to that use let it be mangled.

L. 8 : 'ஏகத்திருந்து' Bharati prays to the Grand-Yogini Herself, ever poised in Yoga.

monadic : Not the Leibnitzian monad here, but something far beyond it.

LI. 3—4 : Cf. Sadagopar, the saint of Kurukoor who was without consciousness of body. சரீரப் பிரக்ஞையற்றவர்.

Cf. also Sukabrahmam : the great child-sage. The exemplum of one who is totally 'unconscious' of body! The celestial nymphs or apsaras who were bathing in a tank, hastily covered themselves when the venerable sage Vyasa was passing by, whereas they made no move to hide their nakedness when the young son of the sage went by. Obviously, the elderly Vyasa had not quite forgotten his body-consciousness. But his son Sri Sukabrahmam had no such sex consciousness. The nymphs were quite unruffled in the presence of this nude young man !

St. 2 L. 1 The soul has a knack of getting fettered. We know how to complicate life, which in truth is simple.

Bondage : Shackles; when you self-manacle yourself, life becomes weary and burdensome. So Bharathi wants to decoil his mortal coil with all its concomitant and implied burdens. This is perhaps the point of Hamlet's anguished cry:

For who would fardels bear.... ..

Cf. Ye suffer from yourselves; none else compels.

Dhammapada

Cf. 'தீதும் நன்றும் பிறர் தர வாரா'

—புறந

L. 4 : **lifeless corpse** : People without clarity of intellect, just exist; they don't live !

The index-scholars, the blurb-readers, the sciolists—these are no better than the living dead!

L. 6 : **chaff** ; These are the sponges referred to by Milton in his *Paradise Regained* Bk.IV.

L. 3 : "தெளிவு" Cogito ergo, sum. I think; therefore.

I am

(*Pascal*)

Thought is thought only when it is informed by clarity.

Discrimination is the paramount need of the hour in these days of total confusion of values, cultural, moral and spiritual. Chaff will cease to be mistaken for grain, if the right vision is obtained or come by. If delusion is destroyed chaff ceases to look like grain.

Cf. The concept of the serpent and the rope.

St. 3 Ll. 1—2 Pride goeth before a fall.

Conquest of Pride itself may breed another kind of pride.

Conquest of self can lead to a rarer kind of egoity;

ஆணவ ஊனம் ; **flawed ego** : The victory is not absolute. Total conquest is what Bharati aims at. Not merely a cure for the nonce, but a radical cure.

தன்னை

Cf. வென்று மறந்திடும் போழ்தினில்—

விண்ணை அளக்கும் அறிவுதான் —கண்ணன் என் சற்குரு

The mind must be totally aseptic, completely cool. Even a small worm of an ego, or even a germ of it should not be allowed to remain.

Otherwise, the mind will lapse back into its desert-like aridity.

St. 3 L. 3 **Pretence** ; These pretences deceive even the most wary and honest consciences.

Compare Banquo's remark to Macbeth on the witches:

“And often times, to win us to our harm,
The instruments of darkness tell us truths
Win us with honest trifles, to betray's
In the deepest consequence”

The proof that not a whit of this pretence is left lurking is attested to only by the tears pure, of devotion.

Stealth or falsity unfreezes itself and courses down in repentant chase as tears of ruth.

24. Success வெற்றி

The robust optimism of a Robert Browning is found in this short poem.

Firm believer in success, Bharati himself is his own victory conch. He belongs in this regard to the long line of heroes who have achieved the apparently impossible through their steadfast faith in their own mission in life. As he himself stridently declares elsewhere,

செல்வ மெட்டு எய்தி நின்றான்
செம்மை யேறி வாழ்வேன்;
இல்லை யென்ற கொண்மை—உலகில்
இல்லையாக வைப்பேன் !

—திருவேட்கை

St. 1. With a slight modification of the last lines, Bharati used this stanza in a speech he delivered to a Muslim audience at Pottalpur near Kadayam on 20—6—1920,

“வேண்டுமென்ற அருளிநர் அல்லா!”

St. 2: When the great Dhruva's time came for his departure from this earth, the God of Death, Lord Yama, it is said, requested him to set his foot on his head before climbing the heaven-bound chariot he had brought for Dhruva's ascent to heaven!

In our times, we have heard tell of the Rajah of Ramnad offering his royal head as a footstool for the great saint, Swami Vivekananda when he was about to set foot on the soil of Bharat on his return from abroad via Sri Lanka.

25. Beseeking the Mother. அன்னையை வேண்டுகல்

Think only good.

“எண்ணிய எண்ணியாகத் து எய்துப எண்ணியர்
திண்ணியர் ஆகப் பெறின்”

—குறள் 666

That which they will; men acquire even in the manne r
that they will, provided they will with all their might.

(Tr. by V.V.S. Aiyar)

26. Fear we not அச்சமில்லை

One of the leading motifs of Bharati's philosophy of life is fearlessness.

St. 1 Cf. விநாயகர் நான்மணிமாலை

“அச்சந் தீரும் அமுதம் வினையும்,”

“ஆனமாவான கணபதியின்

அருளுண்டு அச்சமில்லையே”

யாசுப்பாட்டு

“அச்சத்தைச் சுட்டாங்கு சாம்பருமின்றி
அழித்திடும் வானவன்”

யோகசித்தி

“ஐயந் தீர்ந்துவிடல் வேண்டும்—புலை
அச்சம் போயொழிதல் வேண்டும்”

மஹாசக்தி வெண்பா :

“அஞ்சி உயிர் வாழ்தல் அறியாமை”

ஜய பேரீகை :

“பயமெனும் பேய்தனை அடித்தோம்”:

Only the truly liberated can be fearless.

Cf. Saint Appar :

“நாமார்க்குங் குடியல்லோம் நமனையஞ்சோம்”

—தேவாரம்

Saint Manickavasagar :

“யாமார்க்குங் குடியல்லோம் யாதும் அஞ்சோம்”

—திருவாசகம்

Bharathi :

“யார்க்கும் குடியல்லேன்”

—மாயையையப் பழித்தல்

St. 2 L. 1

Cf. “கச்சற நிமிர்ந்து கதிர்த்து முன் பனைத்து
எய்த்து இடைவருந்த எழுந்து புடைபரத்து
ஈர்க்கு இடைபோகா இளமுலைமாதர்தம்
கூர்த்த நயனக் கொள்ளையிற் பிழைத்தும்...”

—திருவாசகம் : ‘போற்றியகவல்

St. 2 L. 3

Cf. பெயக்கண்டும் நஞ்சுண்டு அமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர் —குறள் 580

They'll drink the poison they see poured
Who would for mildness be adored

(Tr. by E. J. Robinson)

St. 2 L. 5

Cf. கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும் —குறள் 774

At elephant he hurls the dart in hand; for weapon
pressed

He laughs and plucks the javelin from his wounded
breast

(Tr. by G. U. Pope)

Bharati titled this song as ‘பண்டாரப்பாட்டு’. This song speaks of a liberated soul, who is indeed the proud possessor of the treasure of wisdom. ‘பண்டாரம்’ means ‘treasure’. Here it signifies the true wisdom of Gnosis. Compare Ruskin's ‘Of King's treasures and Queen's Gardens’.

27. **God is Gnosis** அறிவே தெய்வம்

Know thyself to be the self itself

Bharati here warns against 'Cathenotheism' (worship of single gods) degenerating into paganism of minor gods.

St. 1. L. 3 The vedas are not just four; they are infinite.

St. 4 L. 5 ஒரு நாமம் ஒருருவம் ஒன்றுமில்லார்க்கு ஆயிரம்
திருநாமம் பாடி நாம் தெள்ளேணம் கொட்டாமோ
—திருவாசகம்

To Him who hath nor name nor form,
A thousand sacred names sing we ! (Tr. by T.N.R.)

Milton in his 'De Doctrina Christina' says as follows :
Our safest way is to form in our minds, such a conception of God as shall correspond with his delineation and representation of Himself in the sacred writings. For, granting that both in the literal and figurative description of God, He is exhibited not really as He is, but in such a manner as may be within the scope of our comprehension, yet, we ought to entertain such a conception of Him, as He in condescending to accommodate Himself to our capacities has shown that he desires we should conceive. For, it is on this very account, that he has lowered Himself to our level, lest in our flights above the reach of human understanding and beyond the word of scriptures, we should be tempted to indulge in vague cogitations and subtleties.

St. 7. கவலைப் படுதலே கருநாகு அம்மா
கவலை யற்றிருத்தலே முக்தி

—விநாயகர் நான்மணிமாலை

Worrying indeed is black inferno;
Liberation from worry is freedom.

(Tr. by T.N.R.)

St. 8 This is Vedanta, according to Shankara.

St. 9 Bharati decries the decadence of religion into mere anthropomorphism, never in want of fanatic followers.

Note : There is a variant reading here : If the word in the 3rd line were to be 'முறை' instead of 'மறை', the translation would run thus:

Wouldst thou adopt such devious ways
Wherewith to spread thy religions false ?

St. 10 This is the message of the entire poem in little.

28 The drums of victory ஜயபேரிகை

*Conquest of fear, falsehood and death, is possible only
by adopting the vedic life.*

The Veda to Bharati, was not the apanage of a few but 'aarya sampath' (the legacy of Bharat) common to all.

Every son of this soil is an heir to this rich heritage.
'With fear gone, falsehood annihilated and death set at naught, man realizes the universality of all life.

One touch of Nature, makes the whole world kin'.

(Shakespeare)

Shelley-dasa that he was, Bharati was ever aware of the 'one plastic stress that pervades this universe'.

Vinobha once said that he was able to have a clear conception of Advaita, thanks to this stanza of Bharati.

Cf. St. Francis of Assissi.

29. Nandalala நந்தலாலா

The true devotee sees Divine Beauty in all Nature's manifestations.

This song brings back the days of the young god on the banks of the Jumna. It has all the lilt and grace of the North-Indian melodists. It recreates for Bharati lovers a veritable sylvan paradise, redolent of all the beauty and glory of the ebony-hued Krishna, the Charmer !

LI. 7—8 : This is purifying Deeksha : Fire is a purifier..

This song may also be considered to be a rapturous apostrophe of the individual soul yearning for union with the Lord.

30. Hapless Heart நெஞ்சொடு செவ்வது (பேதை நெஞ்சே)

God is in His Heaven and all is well with the world.

LI. 1—2 : "Man that is born of woman is of few days, and is full of trouble" Worrying, however, cannot overcome any trouble. Yet man cannot but worry! He even derives a measure of pleasure from worrying!

Cf. Edgar Allan Poe's "The Raven".

Cf. Keats's "Ode on Melancholy".

Cf. Bharati : Vinayakar Naan Mani Malai :

கவலைப்படுதலே கருநாகு அம்மா.

Worrying indeed is black inferno. (Tr. by T.N.R.)

L. 3 : Cf. "Men must endure

Their going hence, even as their coming hither :

The ripeness is all". (King Lear)

LI: 7—8: "Myself my sepulchre, a moving prison", says Milton's Samson. It is from this prison that liberation is to be sought. The hapless heart is told not to worry, for all things take place only as ordained by the Ordainer. One who worries has therefore no faith in Him. Worrying may be deemed to be blasphemy in itself.

நன்றே செய்வாய் பிழை செய்வாய்

நானே அதற்கு நாயகமே !

—திருவாசகம்

என்னதோ இங்கு அதிகாரம் !

—திருவாசகம்

St. 2 L. 1 : „All is as God overrules" - Browning.

Cf. If it be now, 'tis not to come; if it be not to come, it will be now; if it be not now, yet it will come—the readiness is all.
(Hamlet)

Cf. ஒன்றை நினைக்கின் அதுஒழிந்திட்டு ஒன்றாகும்

அன்றி அதுவரினும் வந்தெய்தும்—ஒன்றை

நினையாத முன்வந்து நிற்பினும் நிற்கும்

எனையாளும் ஈசன் செயல்.

—ஒளவையார்

Cf. Burns : "The best laid schemes of mice and men
Gang aft a-gley".

St. 2 : Like Victor Hugo, one must be ready to throw
self-pity into the sea!

The right approach towards the travails of this human
life was exemplified by Job.

"The Lord gave, and the Lord hath taken away ;
blessed be the name of the Lord".

"Shall mortal man be more just than God?. Shall a
man be more pure than his Maker ?"

St. 2 L. 5: Bharati says, it is bootless to fret over any-
thing. Self-pity only adds to misery. Any expression
stemming from self-pity will be twisting truth out of shape.

St. 3—4 : Without fretting over misery, one must resort to prayer devout.

St. 5 Ll. 3—4 : "Seek and ye shall find".

(*St. Matthew VII 7*)

Janaka : Bharati's goal is mental equipoise. "Be like the philosopher-King, indifferent to the slings and arrows of outrageous fortune.

31. Bless Thine Enemy பகைவனுக்கருள்வாய்

Bharati recognises no enemy. Sarvam Vishnu Mayam Jagat. Therefore love thine enemy !

St. 1 L. 1 'அருள்' is more than love. It is actually grace. Cf. 'அருளெனும் அன்பின் குழவி'.

It is not an accident that this poem follows the previous one "Hapless Heart"! The worrying mind must be transformed into the equable mind, the hapless heart into the loving heart suffused with love for all including the enemy.

St. 2 Good and Bad are always found together in the same place. You can therefore condemn no one outright.

There is so much good in the worst of us,
And so much bad in the best of us,
That it ill-becomes the first of us,
To fling a stone at the rest of us.

St. 3 **Wholesome mind** : A heart filled with love. Even if a little hostility enters it, the heart becomes unwholesome even as, honey ceases to be honey if a drop of poison be added to it.

St. 4 Planning the fall of others deeming them to be enemies, is self-destructive.

St. 5 'போலுவந்தானுமவன்' may also be read as 'போல் உவந்தானுமவன்' according to Triloka Sitaram. The line does not merely mean that He came as the Kauravas too, but that He took pleasure ('உவந்தான்') in being the Kauravas!

Inscrutable are the ways of God!

St. 6 Love is the only language which even beasts understand.

Cf. Love is Shiva 'அன்பே சிவம்'

(St. Tirumoolar)

Cf. Coleridge :

He prayeth well, who loveth well
Both man and bird and beast.

He prayeth best, who loveth best
All things both great and small;
For the dear God who loveth us,
He made and loveth all'.

This is one of the few poems translated by the Mahakavi himself.

32. Enlightenment தெளிவு

St. 1 ; The ego must be de-united to become indissolubly one with the universal whole.

ஏழமை = unit = individual ego

—(Trilokam)

Cf. Sri Ramakrishna Paramahansa's salt-doll in the ocean

மனம் : the doubting faculty ;

புத்தி : Reason; judgment—the deciding faculty,

மயக்கம் : is an attribute of the mind only.

Once the doubting mind is killed, room there is none for bewilderment.

St. 2 : உள்ளதெலாம் ஓர் உயிர் :

Cf. “தின்ன வரும் புலி தன்னையு மன்பொரு
சிந்தையிற் போற்றிடுவாய்”

(மனகவனுக்கருள்வாய்)

“Venerate with love even the tiger...”

St. 3 LI 1—2 Cf,

Know all things on earth do move
By the power divine of the supreme one.

(Tr. by K. G. S.)

St. 1 L. 1 **In Shivam moored** : This is Nishkamya Karma-Yoga

St. 5 Fear which is ignorance is slain by knowledge which is enlightenment. Freedom from fear is not only a condition for happiness, but also happiness in itself.

தேன்மடை : Before the advent of this liberation from fear, happiness was only a trickle. After, the trickle has become a flood.

St. 5 L. 2 Fear and pleasure cannot go together.

Cf. Naladiyar :

“புக்க விடத்தச்சம் போதரும் போதச்சம்
துய்க்கு மிடத்தச்சம் தோன்றும் காப்பச்சம்”

—நாடியார் 83

33. Conquest of Self ஆத்ம வெயம்

Contrast: Will you reach for the star, fool, because it shines on you ?
(Shakespeare)

“எதைத் தெரிந்து கொண்டால், எல்லாம் தெரிந்தது
ஆகுமோ, அதைத் தெரிந்து கொள்” (Upanishad)

Knowledge of Self; தன்னை
வென்று மறந்திடும் போழ்தினில் அங்கு
விண்ணையளக்கும் அறிவுதான்

—கண்ணன் என் சற்குரு

L. 6 The darkest hour is just before dawn. Ergo, there is no need for despair. Just continue to act, in the living present. For she who is in everything, in the Heavens above, the earth below, She will not fail you! The doughtiest and the sturdiest, give up just before the pre-dawn petals of the day-star begin to unfold in all their rubescent glory. Too many of us do give up the chase; too many faint before the breasting tape; the penultimate is all that many can reach upto.

Victory in anything is impossible without the conquest of the self. The sages of old have said that the Self is to be conquered first before one can attempt any other feat. Knowing that to be the gospel-truth, would you still refrain from achieving this all - important sine qua non ?

Heaven and Eternity are Here and Now, within your reach if only you conquer self.

அவர்

Cf. நானும் பொருள்கள் அனைத்தையும் சில
நாளினி லெய்தப் பெறுகுவார்

—கண்ணன் என் சற்குரு

34. The Parashiva Flood (The Primigenial sea)

பரசிவ வெள்ளம்

God is at once immanent and transcendent

Flood ; Cf. 'Lahari' Wave of Bliss (Anandalahari)
Wave of Beauty (Soundaryalahari)

Cf. 'சகவாரி'-தாயுமானவர்

Like a flood, it is generative, life-giving and refreshing.
It has neither beginning, nor end nor division.

Godhead : All things are dependant on it, it is not
dependant on anything.

Cf. "பற்றற்றான்" - திருவள்ளுவர்

Panditry is intellection; God is beyond intellect,
beyond the toils of reason and the coils of intellect.

St. 4 : அறிவு : chit; consciousness;

Cf. 'மனம் நாடறிதாய்ப் புந்திதேடறிதாய்' —யாஞ்சலி சபதம்
'வெட்டவெளி' : spirit-space.

This poem is an Upanishad in 20th century Tamil. As
explicated by Triloka Sitaram in one of his Devasabha
meetings, this poem is truly Kenopanishad in little, with
Bharati's felicitous Tamil as a bonus for the layman-seeker
of truth. Bharati's grasp of the Upanishadic abstractions
is truly astounding.

St. 7 : The bedrock of all religions, the common factor
of all faiths.

Cf. Bharati's Invocation to his New Aathichoodi. (P. 107)

St. 8 : Cf. Emerson's 'Brahma'

St. 9 That which animates the eye is the 'aanma'; that which animates the aanma is God.

St. 10 **Vates** : Prophet-poets divinely inspired. The vates who are ever few in number know that though God is all, all is not God.

The Tamil term 'எல்லாமாய் அல்லதுமாய்' explains this;

St. 11 **Beheld** : realized.

St. 14 The Living Example for this is the Sage of Kanchi.

St. 15 At Its will, this flood will pour into our heart.

It is its nature.

But you must yearn for It and get It by your willing It to descend into your heart.

But without doing this, we go in for fugitive ephemeral pleasures, evanescent earthly joys which never satisfy.

So we alone are to blame if we don't enjoy this nectarine cool joy.

Instead we plant the seeds of worries in the garden of our wills, water them and manure them till they grow into poison trees.

St. 20 : Cf. 'Cucullus non facit monachum (The cowl makes not the monk'.)

St. 20 : It is not the contemplation of the mind which is meant by Bharati here. For mind is but an evolute of Maya and Godhead is beyond Maya. The contemplation referred to here is "Sivoham Bhavanai".

Cf. "Bharati" "சதாகாலம் 'சிவோஹ' மென்று
சாதிப்பாயே" (Bharati-66)

St. 21 : The vedas but show the way; they are not themselves the goal.

St. 21 L. 2 : And chiefly thou O Spirit, that dost prefer
Before all temples, the upright heart and pure...

(Paradise Lost: Book I)

St. 22 : Only the thought 'Shivam only is' must be present.

St. 23 : The lips are not the fleshy lips of this corporeal frame; the organs in this state are called 'Siva-Karana'.

St. 24 : Cf. 1. "சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கும்
அடியேன்'

2. சித்தமலமறு வித்துச்சிவமயமாகி எனை
யாண்ட

அத்தனை எனக்கு அருளியவாரூர் பெறுவார்
அச்சோவோ!

35. Things Upstanding, moving உலகத்தை நோக்கி
வினவுதல்

What is seen is Shakthi true

The following lines are found in Bharati's own preface to this poem :

All the sastras are more or less true. But the same sastra will not be applicable to all persons at all times. I shall give a small example :

Take an affluent old man. He can afford to ignore his worldly affairs, delegating them to his sons; he can limit his food to just one meal a day, and concentrate on his daily rituals and prayers and austerities, he can afford to confine himself to his house spending his time in studying and reciting Sundarakanda and Katopanishad. This policy and way of life will suit very well this rich patriarch.

Take a poor youth of sixteen, fatherless. He can keep the home fire burning only if he goes out daily and earns a few coins for himself and his mother and sister. Will it be proper if he were to follow the above said "Sundara-kanda policy?"

A Philosophy is prevalent in our land that the world itself is unreal. Let the Sannyasis continue to say like this. I am not worried about it now. But for householders can these words apply at all? Can it be uttered in a house? Won't it be inauspicious? Are the house and the lands our father left us unreal? The wife is there, beautiful like a statue of gold. She pined for our griefs and exulted in our joys. She reared our children. Is she unreal? Are our children unreal? I ask the parents "Are the children unreal?" Is the family deity worshipped in our house, unreal?

For householders therefore the above sastra or philosophy is useless. Long life, freedom from disease, knowledge and wealth, are the four things we need in this world. We must implore our household gods to grant these to us. All gods are one. We must look for the light of divinity in Dharma, Wealth and Joy. If we realize this divine light, the fourth state of Moksha will automatically accrue to us.

(Tr. by K.G.S.):

36. The Song of Myself நான்

I am the cause and end of all

Cf. Walt Whitman : Song of Myself

Compare the following poem by an anonymous author, date unknown, the first of the selections in The Oxford Book of English Mystical Verse :

AMERGIN

I am the wind which breathes upon the sea,
I am the wave of the ocean,
I am the murmur of the billows,
I am the ox of the seven combats,

I am the vulture upon the rocks,
I am a beam of the sun,
I am the fairest of plants,
I am a wild boar in valour,
I am a salmon in the water,
I am a lake in the plain,
I am a word of science,
I am the point of the lance in battle,
I am the God who creates in the head the fire.
Who is it who throws light into the meeting on the mountain ?

Who announces the ages of the moon ?
Who teaches the places where couches the sun ?

Compare again : *Jalaluddin Rumi*

I am a mote from the sun, I am the sun's circuit;
to the mote I say, Hither; and to the sun, I say,
Hence;

I am the glimmer of the dawn, I am the air of
even-tide

I am the rustling of the branch, the roar of the sea
I am the mast, rudder, steersman, ship; and I am
the reef

on which the ship founders.

I am the bird-catcher, bird, net; I am face and mirror,
I am the tree of life and the parrot in its branches;
I am silence and thought, tongue and talking.
I am the breath of the flute, I am the spirit of man;
I am the spark from the stone, the sheen of metals.
I am drunkenness, I am vine, vinepress, I am "must":
toper and tavern, the crystal of the cup.

The candle and the moth that circles round it; the
rose and the rose-drunk nightingale.

I am physician and sickness, poison and antidote;

sweet and bitter, honey and gall.

I am the plaster and the trowel; the builder and the plan
cornerstone and roof-tree, the building and its ruin.
I am hart and lion, lamb and wolf, I am the shepherd
who gathers all into one fold.
I am the chain of being, I am the ring of the worlds;
the ladder of creation, mounting and fall.
I am what is and is not, I am—O you who know
Jalaluddin, say it,—I am the soul in the All”.

—From “The Varieties of Mystic Experience” compiled by Elmer O’ Brien : Translation of a poem by Maulana Jalaluddin Rumi, the great Sufi poet of 13th century Iran.

Compare : **‘The Indewelling Universal’** (by Sri Aurobindo)

I contain the whole world in my soul’s embrace :
In me Arcturus and Belphegor burn.
To whatsoever living form I turn
I see my own body with another face.
All eyes that look on me are my sole eyes;
The one heart that beats within all breasts is mine.
The world’s happiness flows through me like wine,
Its million sorrows are my agonies.

Compare again : **Man, the Despot of Contraries**

(by Sri Aurobindo)

I am greater than the greatness of the seas,
A swift tornado of God-energy:
A helpless flower that quivers in the breeze
I am weaker than the reed one breaks with ease.
I harbour all the wisdom of the wise
In my nature of stupendous Ignorance;
On a flame of righteousness I fix my eyes
While I wallow in sweet sin and join hell’s dance.

My mind is brilliant like a full-orbed moon,
 Its darkness is the caverned troglodyte's.
 I gather long Time's wealth and squander soon;
 I am an epitome of opposites.
 I with repeated life death's sleep surprise;
 I am a transience of eternities.

37. Vande Mataram நாட்டுவணக்கம்

The clarion call of the sons of Bharata Matha

Cf. Sir Walter Scott :

"Breathes there the man with soul so dead,
 Who never to himself hath said,
 This is my own native land!"

St. 1 Very tender and grateful, this reference to the forebears who lived and loved in ages past.

Love and Marriage—the foundation, the very bedrock upon which all civilized society builds its culture.

L. 6 Our ancestors lived noble lives; their thoughts and ideals were sublime ennobling the atmosphere of the land. For, great thoughts never die. They survive the mind and body.

Cf. Browning :

All we have willed or hoped or dreamed
 of good shall exist.
 Nor its semblance, but itself; no beauty,
 nor good nor power
 Whose voice has gone forth, but
 each survives for the melodist
 When eternity affirms the conception of an hour.

(Robert Browning "Abt Vogler")

Cf. Gray : "Even in our ashes lived their wonted fires"

Cf. Milton : "those thoughts, that wander through eternity"
(*Paradise Lost Bk. II*)

St. 2 A beautiful idyllic picture of pure, simple, domestic joy not without a touch of romantic beauty, in the spacious days of the past when life was not so complicated by modernity.

St. 3 Ll. 1—2 Sages themselves have commended married life as the best of Dharmas. 'இல்லறமல்லது நல்லறமன்று'

Vide. Bharati's preface to his Bhagavat Gita.

L. 7 Flow'ry dust : Cf. Jawaharlal Nehru's Will and Testament; wherein he desires his ashes to be scattered over the whole of Bharat, the land which he loved so much.

R. T. H. Griffith, the translator of the Sanskrit classics, wanted to die in this holy land Bharat. He died in Kotagiri.

38. Aathichoodi (Invocation)

புதிய ஆத்திசூடி (பரம்பொருள் வாழ்த்து)

Truth is one. It is variously hailed by seers

This could very well be sung as an invocation at any international gathering, so universal and eclectic are its import and appeal.

The universality and catholicity of Sri Ramakrishna Paramahansa's religious experience, he passed on to his spiritual son and heir, Swami Vivekananda. The next in-line was his disciple Sister Nivedita, who so profoundly inspired Bharati.

30
God's nature is Pure Intelligence whatever the name
He is worshipped by.

Compare : Bharati's **God is Gnosis** :

The Veda avers that Truth is one

Maugre its million garbs.

(Tr. by K.G.S.)

Compare : Bharati's **The Song of Myself**

I am the Intelligence shining bright,

Oned with all, as the Primal Light;

(Tr. by K.G.S.)

39. The Bamboo Flute வேயங்குழல்

The love-lorn soul longs for union with the Lord

Like its companion piece **Nandalala**, this is also a charming and breezy lyric, suggesting by its musical quality the lovely liquid notes of the divine flautist, Krishna the **Charmer**.

Cf. Jalaludeen Rumi's The Song of the Reed.

The friend referred to here is only the soul. Actually this is a soliloquy, addressed by the love-lorn damsel to herself, trying to trace the source of the sound of music.

Honeyed fire: A favourite usage with Bharati and Trilokam.

Kinnars : Legendary celestial singers invisible to mortals.

Cf. The music of the spheres, heard only by blessed souls.

40. The Fledgling of Fire அக்கினிக்குஞ்சு

तेजसां हि न वयः समीप्यते — Kaalidasa

The flame of valour knows no age

This wonderfully compact poem is one of the masterpieces of Bharati. It conveys many things to many people. The poem has the structure and significance of a veritable

mantrasloka. Critics and commentators have exhaustively written and spoken about the real purport of this intriguing quatrain followed by the exultant cry at the end, an arpeggio of sheer abandon !

A spark of fire is discovered by the poet who places it in the hollow of a tree in a wood. Result : The whole forest is reduced to ashes ! Now comes the main and master conclusion of the poet in the well-nigh untranslatable fourth line : Does valour have any age ? Fire is fire whatever its size. Fire burns. There is nothing like infancy or ripe old age, where fire or valour is concerned. Valour is of various kinds. What is the valour Bharati has in mind?

1. Wisdom or Gnosis : Compare and contrast the valour of wisdom of these fiery fledglings with that of the venerable elders and patriarchs as indicated below :

Saint Sambandhar, known as Kaazhi-p-pilla, who began composing and singing his divine songs (Tevaram) at the age of three!

Saint Appar, the venerable Saivite sage who bowed before the greatness of the fledgling Sambhandar.

2. Tapas : (i) Child Dhruva whose intense concentration on Lord Vishnu brought Him down to give darshan to the child-tapaswin.

Narada, the ageless wanderer of the three worlds, the exemplum of sages and tapaswins.

(ii) Prahlad, the child devotee whose unshakable faith in the Lord saved him from the terrible wrath of his own father Hiranyakasipu and caused the descent of Lord Narayana in the Narasimha form.

Sage Vishwamitra who had to perform tapas for thousands of years before he could be called a Brahmarishi.

(iii) Sri Sukabrahmam the son of sage Vyasa. whose self-conquest was complete even in infancy !

His own father Sage Vyasa, who was still body-conscious when his young son had already conquered it !

3. Martial valour and heroism :

(i) Abhimanyu, the young son of Arjuna, a typical example of the valour referred to by Bharati; 'தழுவ வீரம்'. He kept at bay the entire Kaurava hosts, penetrating the powerful "Vyuham" or battle formation of the great Bhishma singly but was ultimately overwhelmed by the sheer number of the enemy champions, all of them veterans of a thousand kills.

Bhishma, the venerable Pithamaha, the revered Patriarch on the Kaurava side, who led the battle for his side for ten days, a terror to the Pandava hosts till he was felled by 'Sikandi', the type of heroic valour whom age could not wither.

(ii) Lava and Kusa, the twin sons of Sri Rama; they defeated their uncle who was leading the sacrificial horse prior to the great Aswamedha Yagna to be performed by the Emperor Sri Rama.

Jatayu : The aged King of the Eagles, who engaged in unequal battle the Lord of the Rakshasas, Ravana himself, when he was carrying Sita to Lanka. Also Jambavan, the ageless King of the Bears, whose valour and sage counsel were of immense help to Lord Rama.

(iii) Young David, the boy who brought down the mighty Goliath with just his sling.

(iv) The child—god, Balasubramania, who was the only one capable of destroying the invincible Asura King Surapadman;

“கோலமா மஞ்ஞை தன்னில் கூடிய குமரன் தன்னை

பாலனைன்றி குந்தேன் அந்நான் பரிசிலை உணர்ந்

திலேன் யான்”

—கந்தபுராணம்

4. **Valiancy in verse** : Bharati himself who was given the title at his 11th year for his great versifying talent by the elders of Ettayapuram court.

Cf. Also the inheritors of unfulfilled renown, young Shelley, Keats and Chatterton who shot into prominence as poets while yet young.

History has recorded rare instances of child prodigies in various fields of human activity out-shining their elders.

5. Again it may be said, that the young one of a snake, still has its poison which can kill.

At a slight remove from the main line of thought here, the allusion is to the burning of Kandava Vana by Agni to cure his indigestion, with Arjuna lending air support with his arrow-cover preventing the rains of Indra from dousing the fire.

Of the few creatures that escaped the holocaust, was the young one of a snake which nursed a grudge against Arjuna. Karna brought it up especially to be used against Arjuna in the war. This was the famous Nagasra.

6. Shelley's famous Ode to the West Wind offers another insight into this line.

"And by the incantation of this verse, scatter,
As from a still unextinguished hearth, ashes and
My words among mankind". [sparks.

The sparks are the words of the great thinkers, spoken and written, which have the power to revolutionise society. Such words, like sparks of fire, can start a blaze which can destroy all the deadwood preliminary to the creation of a new order on earth.

Cf. Rousseau and Tom Paine—Marx and Lenin—whose words changed the world.

Compare the following lines from Byron's 'Don Juan' quoted by Dr. K.R. Srinivasa Iyengar in his lecture on 'Bharati and World Poetry':

Cf. But words are things, and a small drop of ink,
Falling like dew, upon a thought, produces
That which makes thousands, perhaps millions,
think...

7. The fledgling of fire is the divine spark of wisdom; it is to be placed within the hollow or cave of the mind 'antakharana'.

8. Fledgling of fire here is the "Jaatavetas" of the Vedas.

THE FLEDGLING OF MAHAKAVI BHARATI

by

(Prof. S. A. Sankaranarayanan)

Every tree a twig in its beak
 Bharati's fledgling fed the fire:
 A charoscuro it was
 In dancing flames agyre.
 The lurid play of the yielding trees
 For a synecdochic show
 Performed a "samithadhan"
 In pyrogenic throe.

 Trees aflame now dancing, crackling,
 Sublimating gold
 With nests and birds and eggs and drops
 Among the embers rolled.
 With Indra, Varuna, Agni, Vayu
 Bharati chose to chat
 With Aryama, Bagha, Mitra pouring
 Wisdom into his vat.

 That I could not read him still
 And only interpret
 Steered my dream to collect him
 And his fire-bird in a net.
 Freed from the prison of form
 Into a pre-natal dark
 His bird-fire soared and gyred
 Below a carboniferous park

Drunk with dream, giddy I was,
Then Bharati bade me sing,
"Sing tum te ta, tum te ta tum !"
And join him in the ring;
Sleep forsook me then
And I repaired into my day !

P1

N

6	ike unto	like unto
2	s the inborn	is the inborn
2	of the sou	of the soul
15	Bharat	Bharati
24	chiefly thou	And chiefly thou
28	Abyse	Abyss
3	ஆனையின்	ஆனையின்
10	tts nature	its nature
8	clarioun	clarion
3	charoscuro	chiaroscuro

